

Eines jurídiques
al servei del procés de transformació social del municipalisme de base

Assessorament i formació CUP
març 2015

Índex de continguts

1 Introducció.....	4
1.1 Consideracions prèvies.....	4
1.2 El poder judicial.....	4
2 Les branques jurídiques.....	5
2.1 Penal.....	5
2.1.1 Què jutja la via penal?.....	5
2.1.1.1 Delicte ecològic.....	5
2.1.1.2 Delicte urbanístic.....	6
2.1.1.3 Finançament il·legal.....	6
2.1.1.4 Acusació i falsa denúncia.....	7
2.1.1.5 Calúmnies.....	7
2.1.1.6 Injúries.....	7
2.1.1.7 Abandó del destí.....	7
2.1.1.8 Tràfic d'influències.....	8
2.1.1.9 Prevaricació.....	8
2.1.1.10 Malversació.....	8
2.1.1.11 Desobediència.....	8
2.1.1.12 Suborn.....	9
2.1.1.13 Delicte contra el patrimoni històric.....	9
2.1.1.14 Delicte contra la flora, fauna i animals domèstics.....	9
2.1.1.15 Activitats prohibides i abusos en l'exercici del poder.....	10
2.1.1.16 Usurpació d'atribucions.....	10
2.1.2 Qui pot reclamar justícia per la via penal?.....	11
2.1.3 Quan es pot reclamar justícia per la via penal?.....	11
2.1.4 Efectes de la via penal.....	11
2.1.5 Costos de la via penal.....	12
2.2 Administratiu.....	12
2.2.1 Què es jutja al contenciós administratiu?.....	12
2.2.2 Qui pot reclamar justícia al contenciós administratiu?.....	12
2.2.3 Quan est pot reclamar justícia al contenciós administratiu?.....	13
2.2.4 Efectes del contenciós administratiu.....	14
2.2.5 Costos del contenciós administratiu.....	14
2.3 Altres branques.....	15
3 Què fem davant d'un conflicte?.....	16
3.1 Mètode.....	16
3.2 Identificació del conflicte.....	17
3.3 Definició de l'alternativa.....	17
3.4 Proposem l'alternativa.....	18
3.5 Valoració utilització eines jurídiques.....	18
3.5.1 És il·legal?.....	18
3.5.2 Tenim proves?.....	18
3.5.3 Podem negociar?.....	19
3.6 Coliderem l'aplicació de l'alternativa.....	19
3.6.1 Pública.....	19
3.6.2 Participativa.....	20
3.6.3 Maximitzant el bé comú.....	20
3.7 Eines no jurídiques de pressió.....	20
3.7.1 Oficina Antifrau de Catalunya.....	20
3.7.1.1 Àmbit d'actuació.....	21
3.7.1.2 Funcions.....	22
3.7.1.3 Relació Generalitat.....	23
3.7.1.4 Relació fiscalia.....	23

3.7.1.5 Nomenament del personal.....	24
3.7.1.6 Esquitxos a l'Oficina Antifrau.....	25
3.7.2 Síndic de Greuges.....	28
3.7.2.1 Història recent del Síndic.....	28
3.7.2.2 Relació amb la Generalitat.....	28
3.7.2.3 Competències.....	28
3.7.2.4 Socialització de pèrdues?.....	29
3.7.3 Sindicatura de comptes.....	29
3.7.3.1 Àmbit d'actuació.....	29
3.7.3.2 Funcions.....	30
3.7.3.3 Relació Generalitat.....	30
3.7.3.4 Personal.....	31
3.7.3.5 Organització sindicatura.....	31
3.7.3.6 Obligacions ens públics.....	31
3.7.3.7 Informes periòdics.....	31
3.7.3.8 Ineficaç detectant corrupció.....	32
3.7.3.9 Limitacions.....	33
4 Utilització de les eines judicials.....	34
4.1 Utilització via penal.....	34
4.1.1 Termini.....	34
4.1.2 Inici del procediment.....	35
4.1.2.1 Actuació d'ofici.....	35
4.1.2.2 Presentació de denúncia.....	35
4.1.2.3 Presentació de querella.....	36
4.1.3 Fase d'instrucció.....	36
4.1.4 Fase intermèdia.....	37
4.1.5 Judici oral.....	37
4.1.6 Sentència.....	37
4.2 Utilització via contenciosa administrativa.....	38
4.2.1 Terminis.....	38
4.2.2 Recurs de reposició.....	38
4.2.3 Inici procediment.....	38
4.2.4 Tipus de procediment.....	39
4.2.5 Acabament del procediment.....	40
4.2.6 Execució sentència.....	40
4.2.7 Recurs d'apel·lació.....	41
4.2.8 Recurs de cassació.....	41

Índex de taules

Taula 1: Evolució forma de proveïment llocs de treball OAC.....	25
---	----

Índex d'il·lustracions

Il·lustració 1: Justificació de la inadmissibilitat del contenciós de la CUP contra la venda de Catalunya Caixa al BBVA per un 10% de l'import del cost del rescat públic.....	13
Il·lustració 2: Anàlisi de Debilitats Amenaces Fortaleses i Oportunitats i (DAFO).....	17
Il·lustració 3: Societats municipals (mixtes o 100% públiques) Ajuntament de Barcelona.....	21
Il·lustració 4: Societats municipals (mixtes o 100% públiques) de les comarques de Barcelona.....	21
Il·lustració 5: Universitats públiques catalanes.....	22
Il·lustració 6: Publicació al DOGC de la relació de llocs de treball de l'OAC.....	24
Il·lustració 7: Notícia ABC, responsable ètica de l'OAC viola llei incompatibilitats.....	26
Il·lustració 8: Notícia Diari de Girona, nomenament ex-alt càrrec del Govern com a subdirectora	

OAC.....	26
Il·lustració 9: Notícia e-notícies, documentació cas Pujol OAC.....	27
Il·lustració 10: Notícia e-notícies, OAC nega filtracions cas Pujol.....	27
Il·lustració 11: Notícia ratificació alt càrrec OAC imputat per suborn.....	27
Il·lustració 12: Notícia, contactes a OAC.....	27

1 Introducció

1.1 Consideracions prèvies

La via judicial no és una eina més dels recursos que podem utilitzar per posar en pràctica les nostres propostes polítiques. Només és una eina que es pot utilitzar legalment quan determinats actors no compleixen les regles del joc polític dins del marc de l'"estat de dret". Un "estat de dret" que està constituït en els pactes de la transició i no pas en un procés constituent revolucionari.

La via judicial té uns costos econòmics, temporals i d'energia vital que l'estem restant de construir la xarxa de la unitat popular.

Històricament ha estat el poder econòmic qui ha tingut la capacitat legislativa al seu servei a través de les franquícies polítiques que defensaven les seves polítiques. Per tant el marc normatiu afavoreix clarament els seus interessos de classe i no els nostres. El poder judicial, a més, està majoritàriament ocupat per professionals amb visions del món ben poc properes a l'esquerra independentista. Això vol dir que si mai volem jugar en aquest terreny, hem de tenir clar que no juguem a casa.

Així doncs la clau està en acumular forces per forçar un canvi del marc normatiu que garanteixi realment els drets socials, nacionals i ambientals.

Ara bé, quan hi ha qui passa fins hi tot els límits de la seva constitució, disposem d'una mínima càrrega de la prova, tenim projecte alternatiu clar sobre aquella política corrupta i/o il·legal, toca recórrer. Tenint clar que la via judicial ha de ser una eina per visualitzar socialment la nostra alternativa enfront els fets denunciats.

No som el braç armat de la fiscalia, que recordem depèn orgànicament del govern central. Sinó que hem de ser capaços d'utilitzar les esclertes actuals per mostrar a les nostres companyes que hi ha una altra realitat possible.

1.2 El poder judicial

El poder judicial és un dels tres poders de l'estat (els altres són el legislatiu -qui fa les lleis, el parlament- i l'executiu -implementa la llei i s'ocupa dels assumptes diaris, el govern-). És l'encarregat d'administrar justícia mitjançant l'aplicació de normes jurídiques en la resolució de conflictes. Protegint els drets de la ciutadania i fent complir les obligacions i responsabilitats de cada part de la societat.

Segons la teoria clàssica de Montesquieu un poder judicial independent pot ser un fre eficaç dels abusos del poder executiu, especialment quan aquest contravingui l'ordenament jurídic.

2 Les branques jurídiques

Ens interessa conèixer:

- quines són
- de què s'ocupen
- com funciona el seu procediment i tempo
- quins requisits necessitem per utilitzar-les amb mínimes garanties

Per poder valorar si en alguna de les lluites polítiques que duem a terme en els nostres municipis, podem utilitzar alguna d'aquestes eines per, a través de l'impacte del procés judicial, difondre i socialitzar les alternatives concretes del nostre programa.

2.1 Penal

2.1.1 Què jutja la via penal?

En el dret penal, l'Estat protegeix l'exercici de determinats drets. Ho fa definint en el codi penal quines son les conductes que els vulneren, i els hi associa una pena, ja sigui per evitar que tals conductes es donin o per separar de la societat aquells que les executen.

Quan es defineixen delictes que poden cometre autoritats o funcionaris públics, no vol dir que en quedin exemptes les persones que estiguin contractades com a :

- Laborals
- Eventuals (càrrecs de confiança)
- Contractació de serveis (facturació)

Totes aquestes també poden incórrer en delicte, si estan exercint l'autoritat que tenen assignada, per relació de llocs de treball, condicions del contracte, etc., quan cometen l'acte tipificat com a delicte.

Article 24 del codi penal:

1. A los efectos penales se reputará autoridad al que por sí solo o como miembro de alguna corporación, tribunal u órgano colegiado tenga mando o ejerza jurisdicción propia.

2. Se considerará funcionario público todo el que por disposición inmediata de la Ley o por elección o por nombramiento de autoridad competente participe en el ejercicio de funciones públicas.

Alguns dels tipus definits en el codi penal i que ens podem trobar amb més freqüència són:

2.1.1.1 Delicte ecològic

Està tipificat com a delicte contra els recursos naturals i el medi ambient, la realització d'accions que, contravenint la legislació ambiental, provoqui o realitzi directa o indirectament emissions, abocaments, radiacions, extraccions o excavacions, aterraments, sorolls, vibracions, injeccions o dipòsits, a l'atmosfera, el sol, el subsol o les aigües terrestres, subterrànies o marítimes, inclosa alta mar, amb incidència inclòs en espais transfronterers, així com les captacions d'aigua que puguin perjudicar greument l'equilibri dels sistemes naturals.

Les penes son de 2 a 5 anys, multa de 8 a 24 mesos i inhabilitació especial per professió o ofici d'1 a 3 anys. Si el risc de perjudici fos per les persones, la pena de presó s'imposaria per la meitat superior.

L'autoritat o funcionari que, amb intenció, hagués informat favorablement la concessió de llicències manifestament il·legals que autoritzin activitats constitutives de delictes ecològics. O que en motiu de les seves inspeccions hagués silenciats la infracció, o que hagués omès la realització d'inspeccions de caràcter obligatori, serà castigat amb inhabilitació per prevaricació i amb presó de 6 mesos a tres anys i multa de 8 a 24 mesos.

Prescriu als 5 anys.

2.1.1.2 Delicte urbanístic

Qui realitzi obres d'urbanització, construcció o edificació no autoritzables en sols destinats a vials, zones verdes, bens de domini públic o llocs que tinguin legal o administrativament reconegut el seu valor paisatgístic, ecològic, artístic, històric o cultural, seran condemnats a una pena de presó d'1 any i 6 mesos a 4 anys, multa de 12 a 24 mesos o el triple de l'import del benefici obtingut si la xifra és major que l'import de la multa. Si les obres es realitzen en sol no urbanitzable, la pena de presó serà d'1 a 3 anys amb les mateixes condicions per la multa.

El poder judicial, podrà ordenar, a càrrec de l'autor del fet, la demolició de l'obra i la reposició al seu estat original, sens perjudici de les indemnitzacions degudes a tercers de bona fe. Es disposarà el comís dels beneficis obtinguts.

Quan es tracti d'una persona jurídica se li imposarà una multa 1 a 3 anys. Si el benefici obtingut per el delicte és superior a la quantitat resultant, la multa serà del doble al quàdruple del benefici obtingut.

L'autoritat o funcionari públic que, sabent de la seva injustícia, hagi informat favorablement instruments de planejament, projectes d'urbanització, parcel·lació, reparcel·lació, construcció o edificació o la concessió de llicències contraries a les normes d'ordenació territorial vigents o que hagi silenciats la infracció de dites normes o que hagi omès la realització d'inspeccions de caràcter obligatori, se la inhabilitarà per prevaricació i tindrà una pena de presó entre 1 any i 6 mesos a 4 anys i multa de 12 a 24 mesos.

Es castigarà amb les mateixes penes que el paràgraf anterior a l'autoritat o funcionari públic que per si mateix o com a membre d'un organisme col·legiat hagi resolt o votat a favor de l'aprovació dels instruments de planejament, projectes d'urbanització, parcel·lació, reparcel·lació, construcció o edificació o la concessió de llicències, sabent de la seva injustícia.

Prescriu als 5 anys.

2.1.1.3 Finançament il·legal

Al març de 2015 encara no està tipificat el delicte de finançament irregular de partits polítics. La tipificació delictiva que més se li acosta és la de l'article 149 de la ley Orgánica 5/1985, de 19 de juny, del Régimen Electoral General:

"Los administradores generales y de las candidaturas de los partidos, federaciones, coaliciones o agrupaciones de electores que falseen las cuentas, reflejando u omitiendo indebidamente en las mismas aportaciones o gastos o usando de cualquier artificio que suponga aumento o disminución de las partidas contables, serán castigados con la pena de prisión de uno a cuatro años y multa de doce a veinticuatro meses.

Los Tribunales atendiendo a la gravedad del hecho y sus circunstancias podrán imponer la pena en un grado inferior a la señalada en el párrafo anterior."

La prescripció del delicte és de 5 anys.

XX

2.1.1.4 Acusació i falsa denúncia

És delictes imputar, coneixent que és fals, un delictes a alguna persona, davant d'una funcionària judicial o administrativa que tingui el deure de procedir a esbrinar-ho.

No es podrà procedir contra l'acusadora fins que no hi hagi sentència ferma o auto ferm de sobreseguiment o arxiu del cas. Quan es faci sobreseguiment, el jutge o el tribunal corresponent haurà de procedir d'ofici contra el denunciant si en la causa ha resultat bastants indicis de falsedat en la imputació.

La persona que davant funcionari judicials simuli ser responsable o víctima d'una infracció penal o en denunciï una d'inexistent, provocant actuacions processals, serà castigada amb una multa de 6 a 12 mesos.

Prescriu en un any.

2.1.1.5 Calúmnies

Està tipificat com a delictes de calúmia la imputació d'un delictes fet amb coneixement de la seva falsedat o temerari menyspreu a la veritat.

L'acusada per delictes de calúmia quedarà exempta de tota pena provant el fet criminal que hagués imputat.

Prescriu en un any.

2.1.1.6 Injúries

Una injúria és una acció o expressió que lesioni la dignitat d'una altra persona, deteriorant la seva fama o atemptant contra la seva pròpia estimació. Només seran constitutives de delictes les injúries que, per la seva naturalesa, efectes i circumstàncies, siguin tinguts en el concepte públic com a greus.

Les injúries que consisteixin en la imputació de fets, no seran considerades greus, a no ser que s'hagin fet amb coneixement de la seva falsedat.

L'acusada d'injúria quedarà exempta de responsabilitat provant la veritat de les imputacions quan es dirigeixin contra funcionaris públics sobre fets que concerneixin l'exercici del seu càrrec o a faltes penals o infraccions administratives.

Prescriu en un any.

2.1.1.7 Abandó del destí

Si una autoritat o funcionari públic abandona el seu destí com a propòsit de no impedir o no perseguir qualsevol delictes contra l'honor, les relacions familiars, el patrimoni i ordre socioeconòmic i la hisenda pública i la seguretat social, se la castigarà amb pena de presó 1 a 4 anys i inhabilitació absoluta per feina o càrrec públic de 6 a 10 anys. Si l'abandonament ha estat per qualsevol altre delictes s'imposarà la pena d'inhabilitació especial per feina o càrrec públic per temps d'1 a 3 anys.

També tindran les mateixes penes quan l'abandonament tingui per objecte no executar les penes imposades per l'autoritat judicial competent.

Les autoritats o funcionaris públic que promoguin, dirigeixin o organitzin l'abandonament col·lectiu i manifestament il·legal d'un servei públic, se'ls castigarà amb una pena de 8 a 12 mesos i suspensió de feina o càrrec públic de 6 mesos a 2 anys.

Les que merament prenguin part en l'abandonament col·lectiu o manifestament il·legal d'un servei públic essencial i amb greu perjudici per aquest o per la comunitat¹, seran castigats amb pena de multa de 8 a 12 mesos.

¹ El deteriorament d'un servei públic per fer-ne "inevitable" la seva privatització, podria ser constitutiu de delictes, però s'han de donar massa condicions. La pena és relativament petita, però en determinats casos potser val la pena plantejar tal acusació.

2.1.1.8 Tràfic d'influències

Està tipificat com a tràfic d'influències el fet que una autoritat o un funcionari públic influeixi en un altre valent-se de l'exercici del seu càrrec per aconseguir una resolució que li pugui generar un benefici econòmic. Penat amb penes de presó de 6 mesos a 2 anys, multa del doble del benefici perseguit i inhabilitació especial de feina o càrrec públic de 3 a 6 anys.

Si qui influeix en una autoritat o funcionari públic per aconseguir una resolució que li sigui favorable, és un particular derivat de la seva relació personal, les penes de càstig també son de 6 mesos a 2 anys, multa del doble del benefici perseguit.

Les que s'ofereixin a realitzar les conductes descrites, demanin recompenses o acceptin oferiments o promeses, seran castigats amb pena de presó de 6 mesos a 1 any. Quan sigui una persona jurídica la responsable del delictes, serà condemnada a una multa de 6 mesos a 2 anys.

Prescriu als 5 anys. En tots els casos, els suborns i els regals seran decomissats.

2.1.1.9 Prevaricació

Una autoritat o un funcionari públic, incorreria en un delictes de prevaricació quan, sabent de la seva injustícia, dictés una resolució arbitrària en un assumpte administratiu. La condemna és amb pena d'inhabilitació especial per feina o càrrec públic entre 7 i 10 anys.

També està considerat prevaricació proposar, nomenar o donar possessió per l'exercici d'un càrrec públic a qualsevol persona sense que concorrin els requisits legalment establerts. La pena és de multa de 3 a 8 mesos i suspensió de feina o càrrec públic entre 6 mesos i 2 anys. La mateixa pena s'imposarà a la persona que accepti la proposta, nomenament o presa de possessió, sabent que no té els requisits exigits.

Prescriu als 5 anys.

2.1.1.10 Malversació

L'article 432 del Codi penal tipifica com a malversació l'actuació de l'autoritat o funcionari públic que, amb ànim de lucre, extragui o consenteixi que un tercer, també amb ànim de lucre, sostregui els caudals o efectes públics que tingui al seu càrrec per raó de les seves funcions². Es pena amb presó de 3 a 6 anys i inhabilitació absoluta de 6 a 10 anys.

La pena serà de 4 a 8 anys i la inhabilitació absoluta de 10 a 20 anys si la malversació fos d'especial gravetat atenent el valor sostret, al dany causat al servei públic.

Quan la sostracció no arribi als 4.000€, s'imposarà les penes de multa superior a dos i fins 4 mesos, presó de 6 mesos a 3 anys i suspensió de feina o càrrec públic de fins a 3 anys.

Si el que es dóna és una aplicació privada a bens mobles o immobles públics, s'incorrerà en les penes de presó d'un a tres anys i inhabilitació especial per feina o càrrec públic de 3 a 6 anys.

Totes les modalitats de malversació prescriuen als 5 anys. També la d'especial gravetat al tenir una pena 6+5 anys??

2.1.1.11 Desobediència

Les autoritats o funcionaris públics que es neguin obertament a donar el degut compliment a resolucions judicials³, decisions o ordres de l'autoritat superior dictades dins l'àmbit de les seves respectives

2 Potser ens haurem de plantejar anomenar malversació a les adjudicacions de contractes amb imports abusius (com ara garantir "retribucions" del 16%)

3 Podríem interposar una querrela criminal o una denúncia a la fiscalia per desobediència a aquells alcaldes que no executessin les resolucions judicials que haguéssim pogut guanyar en un contenciós administratiu.

competències i revestides de les formalitats legals, incorrerà en la pena de multa de 3 a 12 mesos i inhabilitació especial per feina o càrrec públic de 6 mesos a 2 anys.

Abans del 2010 la prescripció era als 3 anys. A partir d'aleshores, prescriu als 5 anys.

2.1.1.12 Suborn

El codi penal tipifica tres tipus de suborns⁴, en tots els casos, els suborns i els regals seran decomissats⁵:

- **Acte contrari:** L'autoritat o funcionari públic que en profit propi o d'un tercer, rebí o sol·liciti, suborn per realitzar, en exercici del seu càrrec un acte contrari als deures inherents del mateix o per no realitzar o endarrerir el que hauria de fer⁶, incorrerà en una pena de 3 a 6 anys de presó, multa de 12 a 24 mesos i inhabilitació especial de 7 a 12 anys. Prescriu als 10 anys.
- **Acte propi:** L'autoritat o funcionari públic que en profit propi o d'un tercer, rebí o sol·liciti, suborn per realitzar, un acte propi del seu càrrec⁷, incorrerà en una pena de 2 a 4 anys de presó, multa de 12 a 24 mesos i inhabilitació especial de 3 a 7 anys. Prescriu als 5 anys.
- **Passiu:** L'autoritat o funcionari públic que en profit propi o d'un tercer, admeti un regal que li fos ofert en consideració al seu càrrec o funció⁸, incorrerà en una pena de 6 mesos a 1 any de presó, i suspensió de feina i càrrec públic d'1 a 3 anys. Prescriu als 5 anys.

2.1.1.13 Delicte contra el patrimoni històric

Les que derrueixin o alterin greument edificis singulars protegits per el seu interès històric, artístic o monumental, seran castigats amb penes de presó de 6 mesos a 3 anys, multa de 12 a 24 mesos, i inhabilitació especial per professió o ofici d'1 a 5 anys.

El poder judicial, motivadament, podrà ordenar, a càrrec de l'autora del fet, la reconstrucció o restauració de l'obra, sens perjudici d'indemnitzacions a tercers.

L'autoritat o funcionari públic que coneixent la injustícia, hagi informat favorablement projectes de demolició o alteració d'edificis singularment protegits, serà castigat a més de les penes per prevaricació, amb presó de 6 mesos a 2 anys o la multa de 12 a 24 mesos. Tindrà la mateixa pena a l'autoritat o funcionari públic que hagi resolt o votat a favor de la concessió.

Qui causi danys a arxius, registres, museus, biblioteques, centres docents, gabinet científic, institució anàloga o bens de valor històric, artístic, científic, cultural o monumental, així com jaciments arqueològics, serà castigat amb una pena de presó d'1 a 3 anys i multa de 12 a 24 mesos. Si el dany està causat per imprudència greu, i el dany és superior a 400€, serà castigat amb una pena de multa de 3 mesos a 18 mesos.

Prescriu als 5 anys.

2.1.1.14 Delicte contra la flora, fauna i animals domèstics

Tallar, talar, cremar, arrancar, recol·lectar o efectuar tràfic il·legal d'alguna espècie de flora amenaçada o destruir greument el seu hàbitat, amb greu perjudici per el medi, té presó de 4 mesos a 2 anys o multa de 8 a 24 mesos.

⁴ Cohecho en castellà.

⁵ Si no hi ha independència econòmica, no hi pot haver independència tècnica i/o política. És necessari denunciar aquestes conductes per evitar la percepció d'impunitat o normalitat!

⁶ Quan una tècnica municipal rebí regals d'una empresa per no ser objectiu en l'informe tècnic d'una licitació, o per justificar una factura no justificada, estaríem en aquest cas.

⁷ Quan un tècnic municipal reclami un pagament per agilitzar la tramitació d'un expedient, estaríem en aquest cas.

⁸ Els lots de nadal, els dinars, els viatges, els congressos, sufragats per empreses als tècnics municipals, estarien en aquesta categoria.

Introduir o alliberar espècies de flora o fauna no autòctona, perjudicant l'equilibri biològic, contravenint disposicions legals, té presó de 4 mesos a 2 anys o multa 8 a 24 mesos i inhabilitació especial per professió d'1 a 3 anys.

Pescar o caçar espècies amenaçades, realitzar activitats que impedeixin o dificultin la seva reproducció o migració, destrueixin o alterin greument el seu hàbitat, contravenint la llei, o comerç o trafiqui amb elles o les seves restes, serà castigat amb presó de 4 mesos a 2 anys o multa de 8 a 24 mesos, i inhabilitació especial per professió ofici i inhabilitació especial per l'exercici del dret a caçar o pescar de 2 a 4 anys.

Pescar o caçar espècies no amenaçades quan estigui prohibit en les normes sobre caça i pesca (fora de temporada, en una zona de veda,...), serà castigat amb multa de 8 a 24 mesos i inhabilitació especial per caçar de 2 a 5 anys.

Caçar o pescar en terrenys sotmesos a règim cinegètic especial sense permís, té pena de 4 a 8 mesos i inhabilitació especial per caçar de 1 a 3 anys.

Pescar o caçar sense autorització amb verins, mitjans explosius o arts de similar eficàcia destructiva o no selectiva pela fauna, té presó de 4 mesos a 2 anys o multa de 8 a 24 mesos, i inhabilitació especial per professió o ofici i inhabilitació especial del dret de caça o pesca d'1 a 3 anys.

Maltractar injustificadament un animal domèstic o amansat, causant-li mort o lesions que afectin greument la seva salut, és castigat amb pena de 3 mesos a 1 any de presó i inhabilitació especial d'1 a 3 anys per l'exercici de professió, ofici o comerç relacionat amb animals.

Prescriu als 5 anys.

2.1.1.15 *Activitats prohibides i abusos en l'exercici del poder*

L'autoritat o funcionari que, havent d'intervenir per raó del seu càrrec en qualsevol mena de contracte, assumpte, operació o activitat, s'aprofiti per forçar o facilitar-se qualsevol forma de participació, directa o per persona interposada, en tals negocis, incorrerà en pena de presó de 6 mesos a 2 anys, multa de 12 a 24 mesos i inhabilitació especial per feina o càrrec públic d'1 a 4 anys.

L'autoritat o funcionari que, fora dels casos admesos, realitzi per si o per persona interposada, una activitat professional o d'assessorament al servei d'entitats privades, en un assumpte que hagi d'intervenir o hagi intervingut per raó del seu càrrec, o en els que es tramitin, informin o resolguin en l'oficina o centre directiu en el que estigui destinat o del que depengui, incorrerà en penes de multa de 6 a 12 mesos i suspensió de feina o càrrec públic per temps d'1 a 3 anys.

L'autoritat o funcionari que faci ús d'un secret del que en tingui coneixement per raó del seu ofici o càrrec, o d'una informació privilegiada, amb ànim d'obtenir un benefici per a si mateix o per un tercer, incorrerà en pena de multa del triple del benefici perseguit i inhabilitació especial per feina o càrrec públic de 2 a 4 anys. Si resulta dany greu per la causa pública o per un tercer, la pena seria de presó d'1 a 6 anys, i inhabilitació especial per feina o càrrec públic de 7 a 10 anys.

L'autoritat o funcionari que sol·liciti sexualment a una persona que tingui pretensions pendents de resolució per aquell o sobre els quals hagi de realitzar un informe o elevar consulta a un superior, té una pena de 1 a 2 anys de presó i inhabilitació absoluta de 6 a 12 anys.

Prescriu als 5 anys.

2.1.1.16 *Usurpació d'atribucions*

L'autoritat o funcionari que, sense tenir atribucions, dicti una disposició general o suspengui la seva execució, serà castigat amb presó d'1 a 3 anys, multa de 6 a 12 mesos i inhabilitació especial per feina o

càrrec públic de 6 a 12 anys.

L'autoritat o funcionari públic que s'atorgui atribucions judicials o impedeixi executar una resolució dictada per una autoritat judicial competent, serà castigat amb penes de presó de 6 mesos o 1 any, multa de 3 a 8 mesos i suspensió de feina o càrrec públic d'1 a 3 anys.

L'autoritat o funcionari administratiu o militar que atempti contra la independència dels jutges o magistrats, dirigint-los instrucció, ordre o intimidació relatives a causes o actuacions que estigui coneixent, serà castigat amb pena de presó d'1 a 2 anys, multa de 4 a 10 mesos i inhabilitació especial per feina o càrrec públic de 2 a 6 anys.

Prescriu als 5 anys.

2.1.2 Qui pot reclamar justícia per la via penal?

Pot reclamar justícia qualsevol persona física o jurídica. El bé jurídic a protegir és tan important que l'estat pot perseguir d'ofici aquestes conductes mitjançant l'actuació d'ofici de la policia i/o la fiscalia. La fiscalia és un òrgan estatal que té encomanada la promoció de l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets de les ciutadanes i de l'interès públic, ja sigui d'ofici o a petició de les interessades.

De fet existeix l'obligació d'impedir delictes i promoure la seva persecució. L'omissió d'aquest deure està tipificat com a delicte en l'article 450 del codi penal amb una pena de presó de 6 mesos a 2 anys si el delicte és contra la vida i de multa de 6 a 24 mesos en els altres casos.

2.1.3 Quan es pot reclamar justícia per la via penal?

En qualsevol moment mentre no hagi prescrit el delicte. La prescripció és la consolidació d'un situació de fet, en el cas penal, d'extinció del delicte. Els terminis de prescripció van des de la data on s'ha comés el delicte, fins un termini que va en funció de la pena màxima del delicte.

Els terminis de prescripció s'aturen quan s'inicia un procés penal. Per tant, davant la possibilitat de prescripció, ens hem d'afanyar a presentar la denúncia o la querella, si no volem que el delicte quedi impune.

2.1.4 Efectes de la via penal.

Els principals efectes de la via penal son sobre la persona que ha comés el delicte. Subsidiàriament també es poden invalidar els acords que hagi pres a nivell institucional si s'han fet cometent un delicte. Les penes sobre les responsables de la conducta delictiva són:

- **Penes privatives de llibertat:** Són penes privatives de llibertat, la presó, la localització permanent i la responsabilitat personal subsidiària per impagament de multa. La pena de presó té una durada mínima de tres mesos i una màxima de 20 anys. La localització permanent té una durada de fins a 6 mesos. Obliga a la condemnada a romandre al seu domicili.
- **Penes privatives d'altres drets:** Inhabilitació absoluta ; inhabilitació especial per feina o càrrec públic, professió, ofici, pàtria potestat, tutela, sufragi passiu, etc. ; suspensió de feina o càrrec públic.; privació del dret de conduir vehicles a motor.; privació del dret a la tinença d'armes; privació del dret a residir a determinats llocs o a anar-hi.; prohibició d'acostar-se a la víctima; prohibició de comunicar-se amb la víctima; treballs en benefici de la comunitat; privació de la pàtria potestat.
- **Pena de multa:** Són sancions pecuniàries. S'imposa per el sistema de dies-multa. Les durades són entre 10 dies i dos anys. En el cas de persones jurídiques la pena màxima és de cinc anys. Les quotes diàries tenen un import mínim de 2€ i un màxim de 400€. Per a les persones jurídiques, mínim de 30 i màxim de 5.000€. Si la condemnada no satisfà, voluntària o per la via de

constrenyiment, la multa, quedarà subjecte a responsabilitat personal subsidiària d'un dia de presó per cada dues quotes diàries no satisfetes. També es podran subsidiar amb treballs en benefici de la comunitat.

2.1.5 Costos de la via penal

Els costos de la via penal, a part del temps i l'energia personal de les membres de l'assemblea local són:

- **Advocades:** Cal establir acords amb les advocades que ens portin el cas.
- **Procuradores:** N'hem d'agafar a partir del moment del procés en que es formulen les acusacions. Podem entrar en la instrucció sense procurador, veure com està el procés i després sortir-ne, si cal.
- **Fiança:** N'hi ha en la majoria de casos actuant com acusació particular. Les fixa el jutge, poden ser des de 5€ a 10.000€.
- **Costes:** Com a regla general no imposen costes, ni quan hem perdut la querella, ni quan ens hem afegit com acusació particular/popular.
- **Taxes:** No hi ha taxes en la via penal

2.2 Administratiu

2.2.1 Què es jutja al contenciós administratiu?

En contenciós administratiu es jutgen actes administratius. És l'espai on es dóna el control de la legalitat de l'actuació de l'administració pública per part dels òrgans judicials. Es presenta reclamacions contra actes i projectes aprovats per l'administració, multes, impostos, llicències, contractes, permisos, nomenaments, pressupostos, incompliment obligacions llei transparència etc. , que vagin en contra preceptes legals superiors, drets, o s'hagin aprovat fora del procediment legalment establert incomplint les garanties que aquests protegeixen.

2.2.2 Qui pot reclamar justícia al contenciós administratiu?

Estan legitimades per iniciar un contenciós-administratiu (art 19 LJCA):

- Persones físiques o jurídiques que ostentin un dret o interès legítim.*
- Corporacions, associacions, sindicats i grups i entitats que resultin afectats o estiguin legítimament habilitades per la defensa dels drets i interessos legítims col·lectius.*

No existeix la figura d'un "fiscal" administratiu i no està entre les competències ni dels síndics de greuges ni de comptes iniciar contenciosos administratius, a no ser que en siguin directament afectats.

En molts casos no s'obre un contenciós perquè l'òrgan judicial considera que la part demandant no té legitimació per presentar la demanda. Aquest és el cas de la sentència de l'«Audiencia Nacional» del 15 de gener de 2015 on declarava inadmissible el recurs contenciós administratiu interposat per la CUP contra el "Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB)" i el BBVA per la venda de Catalunya Caixa, a la que es van injectar més de 12.000 milions d'euros, del FROB al BBVA per un import de 1.187 milions d'euros, amb una pèrdua per l'estat de 11.400 milions d'euros. Al principat les retallades en els pressupostos anuals de la Generalitat han estat d'un import de 4.000 milions, una tercera part del que s'ha "regalat" al BBVA.

Una pot pensar que som directament afectades per aquesta pèrdua de recursos públics de 11.400 milions, sobretot si en paral·lel a això se'ns han retallat 4.000 milions en despesa social. L'"Audiencia Nacional" pensa que no, no n'hi ha prou amb: interès per la legalitat, ni ser la forma de vehicular la participació política,

sinó que ha de repercutir

"de modo efectivo i acreditado en la esfera de partido político, no de manera hipotética, abstracta, general o potencial".

Això es fa dubtar seriosament si realment algú pot fiscalitzar l'administració que afavoreix interessos privats, i defensar el bé comú davant dels tribunals.

(a) La doctrina general que se extrae de la legitimación activa de las personas jurídicas resulta plenamente aplicable a los partidos políticos. De manera que este tipo de forma asociativa, por si sola, no resulta razón suficiente para reconocer una legitimación activa general o de simple interés de legalidad, para poder recurrir en el orden contencioso-administrativo disposiciones de carácter general. El que se trate de un partido político no añade un plus en orden a la determinación de su legitimación activa, ni permite extender el ámbito del preceptivo interés legítimo de manera difusa a los objetivos o fines de interés de política general del partido.

(b) El mero interés de legalidad no constituye, sin más, interés legítimo suficiente como para habilitar el acceso a la jurisdicción, sin que ello suponga una interpretación contraria al principio *pro actione*, independientemente de que sea un partido político quien recurra.

(c) El que los partidos sean el cauce de la participación política, y concurran a la formación de la voluntad popular, no es suficiente para conferirles legitimación para la impugnación de cualquier actividad administrativa, si no se aprecia una conexión específica con un concreto interés, actuación o funcionamiento del partido.

(d) No es suficiente que exista una relación entre la disposición que pretende impugnarse y los fines de política general que puedan perseguir como asociaciones de participación política. Es necesario que pueda repercutir, directa o indirectamente, pero de modo efectivo y acreditado en la esfera de partido político, no de manera hipotética, abstracta, general o potencial.

Il·lustració 1: Justificació de la inadmissibilitat del contenciós de la CUP contra la venda de Catalunya Caixa al BBVA per un 10% de l'import del cost del rescat públic.

2.2.3 Quan est pot reclamar justícia al contenciós administratiu?

Es pot reclamar que un tribunal contenciós administratiu revisi si un acord o un projecte aprovat per l'administració incompleix la legislació vigent pel que fa a procediment o conculcació de drets quan s'està dins l'estret termini legal habilitat per a la presentació de recursos⁹.

Se'ns justifica que el termini és breu per "assegurar la seguretat jurídica", és a dir que els acords no siguin constantment recurribles. Però això ens obliga a estar fent un seguiment acurat i sistemàtic dels acord per poder exercir el dret d'activar el procés judicial. Fora de termini se'ns desestimaria la petició, encara que el fons sigui perfectament estimable. Per això hi ha tants projectes i acord que es prenen en moments de vacances per permetre reduir la finestra de "denúncia" del projecte.

Fora de termini només ens quedaria l'opció de forçar la via penal denunciant la comissió d'un delictes per tirar enrere l'acte administratiu si hi ha condemna penal.

Aquesta "rigidesa" en la forma, però, també la podem utilitzar al nostre favor buscant defectes de forma que facin nul l'acte o projecte aprovat (deficient tramitació o constitució de l'òrgan que pren l'acord).

⁹dos mesos després de la publicació de l'acord o aprovació, o sis mesos en un acte presumpte -silenci administratiu-

2.2.4 Efectes del contenciós administratiu

Els efectes del contenciós administratiu son sobre l'acord o acte administratiu impugnat, n'hi ha de provisionals mentre es realitza el judici, les mesures cautelars, i els efectes definitius un cop aquest s'ha resolt.

- **Mesures cautelars:** Una mesura cautelar és una acció judicial que pretén garantir l'exercici d'un dret que s'entén que pot ser posat en perill per l'acte administratiu que s'està fiscalitzant. La mesura cautelar pot suspendre part de l'aplicació de l'acord, que sense cap mesura cautelar, seria plenament vigent fins que no es dictés una sentència contrària. La imposició de mesures cautelars no perjudica el resultat final del contenciós. Perquè es prengui una mesura cautelar, s'ha de sol·licitar, tant en el moment d'interposar-lo com una vegada interposat.
- En cas d'**estimació:** La sentència anul·la totalment o parcialment l'acte, o disposarà que cessi o es modifiqui l'actuació impugnada. Té efectes sobre la totalitat d'interessades. Suposo el reconeixement i restabliment d'una situació jurídica individualitzada. Suposo el rescabament de danys.
- Es cas de **desestimació:** L'acte administratiu resta vigent i es desactiven les mesures cautelars, si se n'havien dictat. Poden condemnar a les demandants amb costes. Es pot recórrer a un tribunal superior. Per recórrer cal enfocar el contenciós en algun aspecte que no hagi quedat prou determinat de la sentència .

2.2.5 Costos del contenciós administratiu

Els costos de la via contenciosa administrativa, a part del temps i l'energia personal de les membres de l'assemblea local són:

- **Advocades:** Cal establir acords amb les advocades que ens portin el cas.
- **Procuradores:** No és obligatòria la intervenció de procuradors en el contenciós administratiu, només quan s'accedeixi en els tribunal superior de justícia per presentar recurs d'apel·lació o recurs de cassació.
- **Fiança:** No hi ha fiança per intervenir en el contenciós administratiu. Però si en poden demanar per aplicar una mesura cautelar.
- **Taxes** Les taxes judicials és un tribut estatal a les usuàries dels serveis públics de l'administració de justícia. Entren en vigor l'1 d'abril de 2003 i es modifiquen al 2012 amb la llei 10/2012¹⁰. La taxa l'ha de satisfer qui promogui un contenciós administratiu (és a dir qui se senti perjudicat per una actuació de l'administració). No l'han de satisfer les administracions ni qui tingui reconegut el dret d'assistència jurídica gratuïta, des de l'1 de març de 2015 s'han suspès les taxes a les persones físiques, continuen vigents per a les jurídiques. En el cas d'aplanament de l'administració demanda (gens freqüent) o d'acord, es retornarà el 60% de l'import de la taxa. Es poden trobar diverses webs amb aplicatius per el càlcul de les taxes judicials¹¹. Que consten d'una part fixa, Procediment abreujat: 200 € , Procediment Ordinari: 350 € Recurs d'apel·lació: 800 € , Recurs de cassació: 1.200 € . I una part variable segons l'import del procés, de 0 a 1.000.000 €, el 0,5% , la resta, el 0,25% (màxim variable; 10.000 €), si la quantia del procés és indeterminada, es valora en 18.000€ Si l'administració no ens contesta explícitament el recurs de reposició, no s'ha de pagar taxes. Des del 10 d'octubre de 2014 està en vigor la taxa judicial catalana que grava la presentació d'escrit iniciador de procediment. Estan exemptes les ciutadanes, les entitats que estiguin exemptes del

10 http://noticias.juridicas.com/base_datos/Fiscal/10-2012.html

11 <http://www.jurisoft.es/herramientas/tasas.aspx>
<http://www.sepin.es/calculador-tasas-judiciales/>
<http://www.abogacia.es/red-abogacia/calculadora-de-tasas-judiciales/>

impost de societats, les empreses que estiguin exemptes de l'impost sobre activitats econòmiques.

- **Costes:** Ens poden condemnar amb costes. Anys enrere no hi havia condemna en costes en els contenciosos administratius. En les condemes amb costes el jutge posa un topall màxim. Aquest no acostuma a ser gaire elevat i no té a veure necessàriament amb els costos que hagi tingut l'administració pública per defensar-se. S'obre un petit procés per determinar l'import del cost de la defensa de l'administració en funció de criteris de costos del col·legi d'advocats.

2.3 Altres branques

Altres branque del dret són la civil, mercantil i social. La branca social és probablement la que més utilitzarem per que fa a la relació de les treballadores que presten els seus serveis a l'ajuntament o a les empreses prestadores de serveis.

- **Civil:** Regula les relacions entre particulars. Sostingut en els principis d'igualtat i llibertat dels ciutadans alhora de disposar de béns i negociar lliurement. Les tres institucions bàsiques són: Propietat privada , contracte , testament. Abarca les relacions familiars, inclòs el matrimoni i la seva dissolució; la maternitat, la pàtria potestat, l'emancipació, la custòdia i drets dels conjugues i fills; el registre civil; la propietat, l'usdefruit i les diferents classes de bens; les successions i testaments; les obligacions i els diversos tipus de contractes.
- **Mercantil:** Branca del dret privat que regula els actes de comerç, entenen-lo com activitat de caràcter lucratiu, que es fa amb la intenció d'obtenir un benefici econòmic mitjançant l'intercanvi directe o indirecte de bens o serveis entre productors i consumidors. El dret mercantil s'ocupa dels participants dels actes de comerç amb la finalitat d'atribuir-los drets i delimitar responsabilitats.
- **Social:** La branca de dret social centra els seus principis i procediments a assegurar la protecció dels individus amb una situació d'indefensió davant un altre que vol conculcar els seus drets. Una de les seves subbranques és el dret laboral que pretén equilibrar la innegable desigualtat entre treballadors i empresaris i també la impossible negociació individual amb el patró

3 Què fem davant d'un conflicte?

Davant d'un conflicte o de la detecció d'una irregularitat hem de tenir clar que el més important de tot és utilitzar l'oportunitat mediàtica que significa la utilització de les eines jurídiques per fer evident quina és la nostra proposta alternativa enfront del model fagocitador del bé comú. I per això cal que abans haguem definit com es concreta el nostre model alternatiu al nostre municipi i tinguem també una sistemàtica per detectar quan s'obren les finestres dels terminis per poder utilitzar les eines jurídiques.

3.1 Mètode

En primer lloc cal concretar la proposta alternativa de municipi, l'exercici de fer el **programa electoral** és de gran ajuda per definir clarament com concretarem en el nostre municipi les alternatives socials, econòmiques i ambientals. Ens permet veure en quins aspectes encara no havíem concretat discurs i en quins àmbits ens toca posicionar-nos encara que ens pugui semblar inicialment incòmode. I sobretot ens permet veure quines situacions crítiques ens demanen una atenció especial. Saber què volem, ens ajuda a detectar més fàcilment el què no volem.

També és molt important teixir la **xarxa d'unitat popular**. Teixir una xarxa de complicitats al voltant de la unitat popular és bàsica per no acabar cremat com un quixot lluitant contra els molins de l'agenda institucional, sense veure gaires resultats a canvi. La xarxa d'unitat popular ens permet posar noms i cognoms a cada actuació, reunir la lluita i la reflexió, el moviment i l'organització, la construcció del contrapoder propi i la seva superació dialèctica en les distintes etapes de la lluita per garantir el profund caràcter democràtic de la participació popular. Això significa desenvolupament de la consciència (anticapitalista/postcapitalista) lligada a l'acció (unitat des de la base, difosa a tota la societat) i a l'autoorganització (estructures estables a partir de les lluites concretes), en tots els àmbits de la vida quotidiana –econòmic, social, polític, personal, ètic, territorial, ecològic, de gènere. L'objectiu és construir unitat popular, i si per això cal esmerçar hores en la institució per fer xarxa al voltant d'una lluita concreta, perfecte. Però si centrem esforços només en la institució, és feina sense base que es pot desmuntar amb el primer canvi de govern.

Amb un bon programa electoral i una bona xarxa d'unitat popular, només ens cal certa **disciplina de seguiment** de la institució. Assegurar que des de l'assemblea local podem realitzar les següents tasques:

- Lectura i seguiment actes Junta de Govern Local
- Lectura i seguiment actes Plens
- Creació i seguiment avisos automàtics BOP, DOGC
- Assistència comissions informatives
- Assistència òrgans de participació locals

I que ens dotem de criteri per filtrar aquesta informació i espais per compartir i discutir la que és important i urgent, mentre reservem temps per aprofundir en articular les alternatives de la unitat popular.

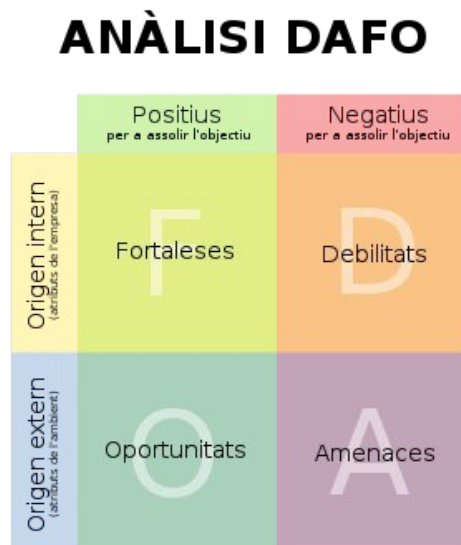
Amb el tema urgent i important detectat, fem **pluges d'informació en el marc de l'assemblea local**. En Xirinacs deia que el poble ho sap tot, l'única cosa que li cal és compartir la informació que té cadascú. Amb quantes més militants o simpatitzants en parlem, més probabilitats tenim que entre totes sabem més, que cadascú des de la seva talaia de la realitat tingui accés a una fracció més de la complexitat. És el moment de debatre les implicacions del cas detectat, valorar les energies i recursos dels que disposem. Què necessitem (més informació, difusió, concretar l'alternativa, establir una estratègia, ...) i si ho podem obtenir. Construïm la decisió integrant les aportacions de cadascú per tenir una resposta més completa i coherent.

I compartim els nostres debats amb les entitats i persones integrants de la xarxa d'unitat popular que anem construint. Generen dinàmiques on totes hi guanyem. Articulem espais de coordinació per afrontar col·lectivament lluites concretes. Repartint tasques i responsabilitats, establint mecanismes de seguiment i suport.

3.2 Identificació del conflicte

Un cop tenim identificat el projecte, actuació o proposta normativa anem a desgranar els elements que el conformen per poder fer la nostra acció el més eficaç possible. Poden seguir els següents passos:

- Delimitem clarament el projecte, acció o acord que atenta contra els nostres drets.
- Revisem quines implicacions té la qüestió sobre el pressupost municipal.
- Identifiquem les autores directes i la seva motivació (per valorar si poden tenir altres opcions i tirar enrere la via iniciada).
- Identifiquem quins són els interessos que hi ha al darrera de les autores directes, com han actuat en altres casos, i per tant preveure formes de funcionament.
- Establim quin és el marc normatiu aplicable i el comportament dels tribunals en situacions similars.
- Fem un anàlisi DAFO de la nostra situació.

Il·lustració 2: Anàlisi de Debilitats Amenaces Fortaleses i Oportunitats i(DAFO)

3.3 Definició de l'alternativa

Si ens hem ficat en lluita institucional local és per concretar alternatives. Definir-les, posar-les en marxa i evolucionar-les. Demostrar, amb la pràctica local que un altre món és possible. Aquesta és la part més important de tot el procés, és la que dóna contingut i sentit a tot plegat. I per això és necessari que hi participem totes. D'entrada com a treball intern de l'assemblea o del grup de treball corresponent de la xarxa d'unitat popular.

L'alternativa ha de ser perfectament viable en les condicions d'entorn en les que ens trobem actualment. Si hi ha alguna condició que puguem modificar (com per exemple un reglament municipal) la incorporarem com un element més del procés.

En l'alternativa s'hi ha de concretar, com a mínim:

- Les característiques del servei/projecte/infraestructura.
- Els beneficis (laborals, socials, ambientals, etc.) que s'obtenen respecte el projecte inicial.
- La forma de finançar el projecte i els costos/estalvis per el municipi i veïnes.
- Un calendari amb els terminis d'execució del projecte i la seva durabilitat.
- Els mecanismes de transparència i participació que han de regir el procés i el projecte/servei.

3.4 Proposem l'alternativa

Comunicar, comunicar, comunicar. Necessitem que el nostre projecte es conegui, que pugui enamorar. I per això cal que ho comuniquem amb convenciment i passió. Comunicant-ho com una alternativa on tots hi guanyem (menys la banca, és clar!). Deixant temps de digestió per a qui gosa escoltar, mostrant fermesa en que també acabarà participant en millorar el projecte.

Necessitem proposar l'alternativa al màxim d'entorns possibles, fins hi tot als que ens poden sembla que no són els nostres "habituals". Obrir espais de debat de l'alternativa plantejada per continuar-la enriquint i sumar cada cop més forces.

La lluita jurídica només és un espai de contenció que ens permet guanyar temps per construir l'alternativa. Si no hi ha una alternativa que ocupi el lloc del projecte que volem aturar via judicial, fins hi tot en el cas que guanyéssim el procés, el capital no trigarà massa a ocupar aquest espai amb una nova variant del primer projecte.

3.5 Valoració utilització eines jurídiques

A l'hora de valorar utilitzar les eines legals en hem de fer tres preguntes clau i en funció d'això actuar.

3.5.1 És il·legal?

L'acord, projecte o normativa que hem identificat com a problema contravé algun principi legal, lesiona algun dret, s'ha pres sense seguir el procediment adequat o les persones que l'han aprovat ho han fet cometent algun supòsit delictiu?

- **Si:** Determinem clarament els preceptes legals que es contravenen. Estudiem les conseqüències legals sobre el projecte (es paralitza, s'ha de restituir la situació anterior, etc.) i sobre els actors. Comprovem la prescripció. Valorem el calendari judicial per coordinar-lo amb les nostres iniciatives. Anem a respondre la següent pregunta.
- **No:** Denunciem públicament que aquest fet estigui permès en l'actual marc legal. Fem proposta de modificació de marc legal. Busquem relacions entre els promotors del projecte i les autoritats que l'han aprovat. Fem seguiment dels registres d'activitats i d'interessos de les regidores. Demanem l'expedient complet i busquem en els acords previst possibles errors de tramitació que puguin ser causa de nul·litat. Si els trobem, acabem responnent si a aquesta pregunta. Si continuem responnent no, anem a l'apartat 3.4 Proposem l'alternativa a la pàgina 18.

3.5.2 Tenim proves?

L'actual marc legal és garantista i, teòricament, preval la presumpció de la innocència. Això vol dir que per poder afrontar amb garanties una acusació, necessitem proves que demostrin que els fets van contra l'ordenament jurídic. La segona pregunta clau, doncs, és, tenim proves?

- **Si:** Ho compartim amb la nostra assemblea i la xarxa d'unitat popular. Lliurem les proves a fiscalia perquè no puguin ser destruïdes ni les testimonies pressionades. L'article 450 del codi penal estableix penes per aquelles persones que ometin el deure d'impedir delictes o promoure la seva persecució. Fem saber als mitjans les accions que hem emprés i reiterem la nostra proposta alternativa. I anem a respondre la següent pregunta.
- **No:** Denunciem públicament els fets amb especial cura amb el llenguatge emprat per no rebre acusacions de calúmnies o falsa acusació. Instem als promotors del projecte a reiniciar el procés d'aprovació mitjançant un procés participatiu si tenen tant clar que la tramitació ha estat legal. Forcem reunions amb els diversos promotors per obtenir més informació i major possibilitat

d'obtenir proves. Si en trobem, acabem responnent si a aquesta pregunta. Si continuem responnent no, anem a l'apartat 3.4 Proposem l'alternativa a la pàgina 18.

3.5.3 Podem negociar?

El nostre objectiu sempre és la concreció pràctica de les nostres propostes alternatives. Aturar un projecte només és una victòria temporal que continuarà en una nova contesa fins que s'ompli el ninxo d'aquella oportunitat de mercat que s'apropiava del bé comú. Cal que exercim ara la capacitat de negociar per omplir el buit que podem deixar amb l'aturada del projecte amb el nostre projecte comunitari per treure'ns de sobre noves amenaces. Per això ens interessa veure que responem a la pregunta de si podem negociar.

- **Si:** Assegurem l'acord de tirada enrere del projecte abans de la prescripció del fet il·legal. Demanem que les promotores i executores dels il·lícits assumeixin les seves responsabilitats. Acordem amb els promotors el procediment participatiu i les condicions innegociables del nou projecte. I passem a coliderar l'aplicació de l'alternativa, apartat 3.6 Coliderem l'aplicació de l'alternativa a la pàgina 19.
- **No:** Plantegem a les promotores que la nostra intenció no és judicialitzar la vida política. Però en el cas que ens ocupa saben que han traspassat els límits de la legalitat i que hi ha elements per que perdin la batalla judicial. Els oferim l'acord de donar suport a l'aturada del projecte i iniciar un procés participatiu on la nostra alternativa hi tingui cabuda. Els plantegem un breu termini de valoració de la proposta. Davant la negativa, continuaríem la lluita com actors actius en les diferents vies legals. Mentre esperem la resposta insistim mediàticament en l'alternativa¹². Si la resposta és que no, haurem de fer el pas o bé d'obrir la via judicial¹³, per tenir una posició de força per aturar el projecte i implementar l'alternativa comunitària. I si encara no ens hi veiem amb cor, plantejar la via extrajudicial¹⁴ per recollir forces, ja sigui per poder negociar o per obrir el procés judicial.

3.6 Coliderem l'aplicació de l'alternativa

Per poder escar coliderant l'aplicació de l'alternativa, juntament amb la institució, hem d'exercir de líders, i per això cal exercir com a tals:

- Presentem el nostre projecte alternatiu com a punt de partida del procés participatiu.
- Presentem proposta de calendari i proposta d'actors.
- Articulem espais de comunicació/divulgació per donar el màxim de relleu públic al procés.
- Oferim al govern municipal el nostre suport a la decisió que surti del procés.

Alternativa que per nosaltres té diversos innegociables, pública, articulada al voltant d'un procés participatiu, i amb criteris de gestió del bé comú.

3.6.1 Pública

Entenent com a pública, una alternativa:

- **No lucrativa:** L'Objectiu és la prestació del servei, reinvertint els excedents en més formació i millora de la infraestructura, qualitat del servei, minimització de l'impacte ambiental, assegurant els drets socials.
- **Transparent:** Amb l'objectiu d'apoderar-nos, fent circular la informació a les seves legítimes propietàries per facilitar el coneixement del servei.

12 Apartat 3.4 Proposem l'alternativa a la pàgina 18

13 Apartat 4 Utilització de les eines judicials a la pàgina 33

14 Vegeu apartat 3.7 Eines no jurídiques de pressió a la pàgina 20

3.6.2 Participativa

En el procés participatiu de consolidació de l'alternativa:

- S'ha de convidar a totes les persones interessades del municipi.
- S'ha d'acotar clarament de què es parla, quin és l'àmbit de la decisió, com s'articula el procés.
- S'ha de tenir accés a tota la informació i a suport tècnic si cal obtenir-ne més.
- Ha de permetre varies rondes de reunions per poder anar processant la informació i anar acotant progressivament la decisió final.
- El Ple ha d'assumir la decisió del procés participatiu.

3.6.3 Maximitzant el bé comú

Per maximitzar el bé comú cal articular l'alternativa sobre dues responsabilitats:

- **Responsabilitat social:** Garantint de la prestació dels serveis bàsic a tota la ciutadania sense cap mena d'exclusió. Exercint la responsabilitat laboral amb formació contínua, gestió cooperativa i salaris dignes. Competència contrastada en la prestació de serveis a traves de Benchmarking. Socialització del coneixement tot compartint l'experiència amb altres ens interessats en la gestió pública. Reinvertint beneficis en el propi servei o en estalvi per a les usuàries.
- **Responsabilitat ambiental:** Prestació del servei dins dels marges de sostenibilitat d'un anàlisi multicriterial: Assegurant la renovabilitat dels recursos utilitzats, assegurant la conservació del medi , aportant salut , adaptats al pic del petroli – decreixent.

3.7 Eines no jurídiques de pressió

Les vies extrajudicials de les que disposem, Síndics de Greuges i de Comptes i Oficina Antifrau, són organismes parlamentaris. Depenen en darrera instància dels grups polítics que han donat suport al govern de la Generalitat. En el cas de l'Oficina Antifrau de Catalunya i del Síndic de Greuges, els nomenaments són presidencials, el primer per part del President de la Generalitat i el segon per part del Parlament. En el cas de la Sindicatura de Comptes, són els Síndics, escollits per el Parlament els que escullen col·legiadament el Síndic en cap.

Acostumen a ser vies mortes, ja que si el comportament és flagrantment delictiu intervindrà fiscalia i si no ho és, dirà que no tenen prou recursos per investigar-ho. I en tot cas els seus pronunciaments no tenen el caràcter d'obligat compliment que tenen les sentències judicials. En els seus processos no portem la iniciativa.

En tot cas és interessant posar en coneixement d'aquests organismes del cas que ens ocupa, o veure si han fet alguna investigació, per si podem obtenir un reforç argumental amb les seves actuacions.

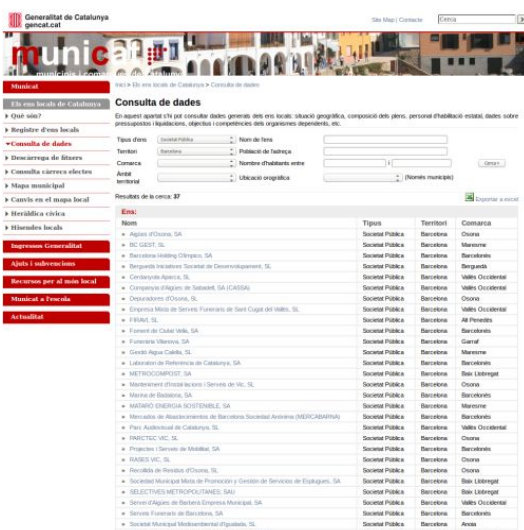
3.7.1 Oficina Antifrau de Catalunya

L'Oficina Antifrau és una entitat, creada per la llei 14/2008, adscrita al Parlament de Catalunya, no és poder judicial. Es crea en el segon tripartit, amb els 72 vots favorables de PSC-PSOE, ERC, ICV-EuiA. Al maig de 2009, s'aprova la llei 7/2009 de modificació de la llei de l'Oficina Antifrau. Introdueix la segona volta per l'elecció o destitució de la directora de l'oficina, amb la majoria absoluta dels vots i no de 3/5 parts tal com ha de ser en primera volta. S'aprova amb els 72 vots favorables del PSC-PSOE, ERC, ICV-EuiA.

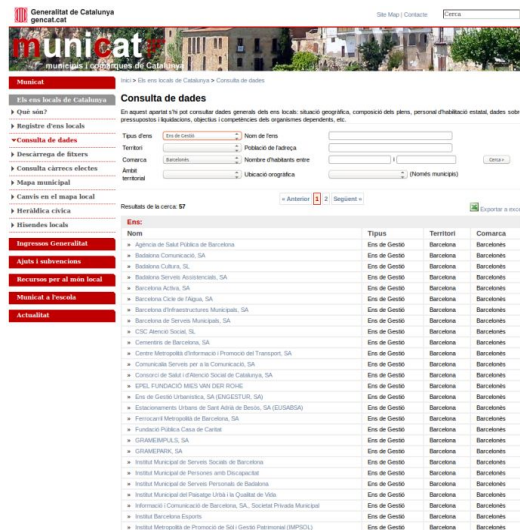
3.7.1.1 Àmbit d'actuació

L'àmbit d'actuació de l'Oficina Antifrau de Catalunya és tot el sector públic de Catalunya:

- Administració de la Generalitat:
 - el Parlament
 - el President
 - el Govern
 - el Consell de Garanties Estatutàries
 - el Síndic de Greuges
 - la Sindicatura de comptes
 - el Consell Audiovisual de Catalunya
- Els ens locals:
 - els Municipis
 - les Comarques
 - les Províncies
 - les Entitats Municipals Descentralitzades
 - les Entitats Metropolitanas
 - les Mancomunitats de Municipis
 - tots els seus ens dependents¹⁵ (empreses, consorcis, etc.)

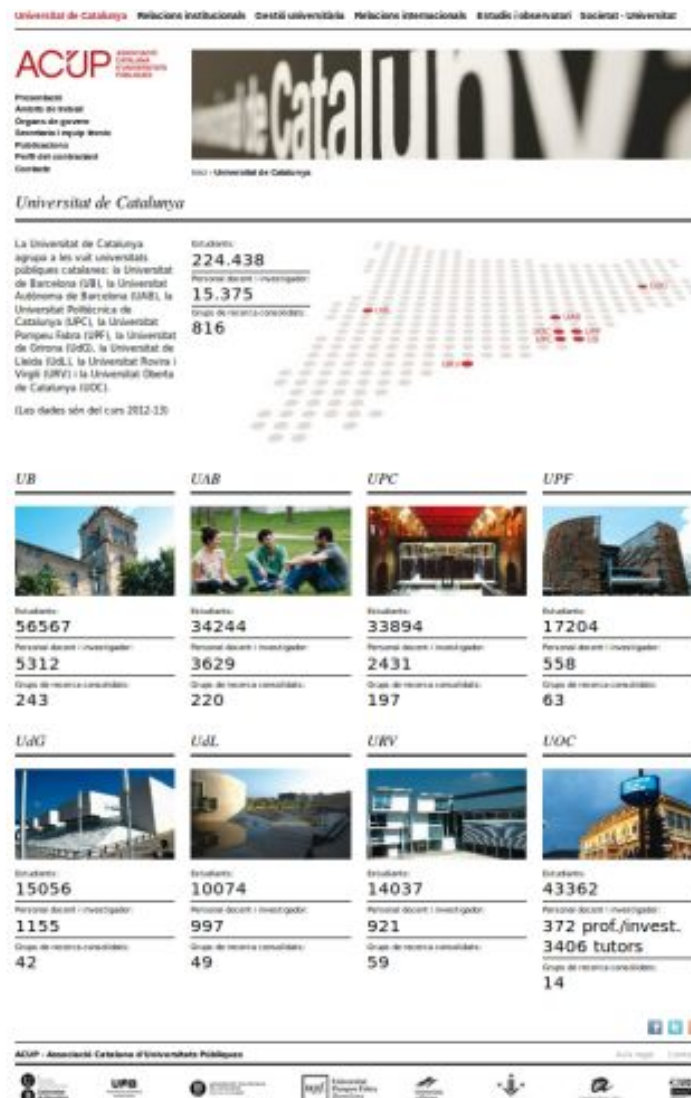
Il·lustració 4: Societats municipals (mixtes o 100% públiques) de les comarques de Barcelona

Il·lustració 3: Societats municipals (mixtes o 100% públiques) Ajuntament de Barcelona

15 A <http://www.municat.gencat.cat/index.php?page=consulta> hi podeu trobar tots els ens locals de Catalunya i els seus organismes dependents. Inclou tant organismes, empreses públiques i participacions en empreses mixtes.

- Les universitats públiques

Il·lustració 5: Universitats públiques catalanes

3.7.1.2 Funcions

Prevenir la corrupció¹⁶, impulsant l'establiment, la implementació i, en el seu cas, la modificació dels corresponents marcs normatius; i, en tot cas, promovent valors socials que dificultin, tant l'aparició com l'acceptació acrítica i resignada dels actes de corrupció i d'aquells que exhibeixen comportaments contraris a la integritat, ja sigui en el sector públic, ja sigui en el privat.

Investigar els casos de corrupció¹⁷, per tal de sotmetre al coneixement de les autoritats administratives competents, del Ministeri Fiscal i de l'autoritat judicial -segons correspongui- aquells fets o conductes dels quals es tingui notícia i que siguin susceptibles de sanció administrativa o bé de condemna penal.

L'oficina Antifrau, en declaracions del seu director i de la presidenta del Parlament en la Jornada sobre

16 Mitjançant propostes legislatives o emetent informes sol·licitats per parts interessades en el procés legislatiu. No té cap efecte vinculant

17 Les investigacions no les pot fer quan hi ha implicada la fiscalia o els jutjats. L'Oficina es relaciona amb la Generalitat a través del President de la Generalitat. L'la llei li reconeix la funció d'alertar de conductes de personal i alts càrrecs que tinguin o pugin tenir com a resultat conductes de corrupció

transparència en la Contractació Pública organitzada per l'Oficina Antifrau de Catalunya el l'onze d'octubre de 2013¹⁸, es dedica fonamentalment a la "prevenció"¹⁹ i no a "reprimir" la corrupció²⁰.

En l'àmbit de l'administració local les funcions de l'Oficina Antifrau són:

a) Examinar l'actuació de l'administració local i, si procedeix, instar a la corresponent administració perquè, en l'exercici de les seves funcions de control i fiscalització interna de la gestió econòmic-financera i pressupostària, investigui i inspeccioni, mitjançant els corresponents òrgans, els possibles casos d'ús o destí irregulars de fons públics, així com conductes no íntegres o contràries als principis d'objectivitat, eficàcia i de submissió plena a la llei i al dret, i informi a la OAC dels resultats de la inspecció i la investigació²¹.

b) Assessorar en la prevenció de conductes no íntegres o contràries als principis d'objectivitat, eficàcies i submissió plena a la llei i al dret en l'actuació dels ens locals i en l'àmbit de les relacions entre aquests i els particulars²².

3.7.1.3 Relació Generalitat

La relació de l'Oficina Antifrau amb la Generalitat és a través del President de la Generalitat i no a través d'una comissió Parlamentària²³.

3.7.1.4 Relació fiscalia

El 15 de desembre de 2010 s'estableix un conveni de col·laboració entre la Fiscalia Superior de Catalunya i l'Oficina Antifrau de Catalunya²⁴

"Tant el Ministeri Fiscal com l'Oficina Antifrau de Catalunya són dues institucions amb funcions perfectament delimitades normativa i institucional ment. Mentre el Ministeri públic s'integra amb autonomia funcional dins el Poder judicial, l'Oficina Antifrau és una entitat de l'òrbita parlamentària, atesa la seva adscripció al Parlament de Catalunya. L'actuació d'aquestes institucions també té lloc, normalment, en moments diferenciats però en recaure sobre realitats que poden ser coincidents cal preveure com procedir per evitar que s'arribin a produir situacions de duplicitat o d'actuacions contradictòries no desitjables. El conveni s'encamina, precisament, en aquest sentit. »

Entre els acords podem destacar la previsió que l'Oficina pugui trametre les seves denúncies per fets presumptament constitutius d'infracció penal a la Fiscalia²⁵, així com que aquesta informi a l'Oficina quan arran de les seves investigacions conclouï que els fets no tenen rellevància penal, però sí podrien resultar constitutius d'irregularitats, pràctiques o comportaments oposats a la probitat o contraris als principis d'objectivitat, eficàcia i submissió plena a la llei i al dret²⁶.

Igualment, les parts signants assumeixen el compromís recíproc de trametre's aquella informació que resulti necessària per al compliment respectiu de les seves funcions²⁷. L'Oficina donarà suport al Ministeri Públic

18 http://www.parlament.cat/web/actualitat/canal-parlament/videos?p_cp1=6786032

19 Prevenir vol dir, també, posar en alerta de comportaments corruptes per "reconduir-los" dins del marc legal.

20 Sembla que les seves funcions estiguin dirigides a la construcció d'un nou imaginari on la llei sigui formalment més garantista en la protecció de la corrupció. I a formar les autoritats polítiques i funcionaris a ser més pulcres en les seves actuacions que no pos en afrontar les causes reals de la corrupció: el finançament dels partits polítics, el frau fiscal, la transparència real de l'administració pública i una reglamentació més clara i limitant dels conflictes d'interessos i les portes giratòries.

21 És a dir que en el fons "avisen" a l'administració local perquè sigui aquesta mateixa qui investigui les serves pròpies irregularitats. Sembla més aviat que l'avisen per que es renti els seus draps bruts i després informin que ja estan ben maquillats.

22 Per això es dediquen a presentar sistemàticament al·legacions als ROM i als reglaments de participació ciutadana. Una gran tasca de "prevenció" de la corrupció.

23 Si es relaciona amb qui el proposa, difícilment podrà ser crític amb la figura del govern de la Generalitat.

24 https://www.antifrau.cat/images/stories/documentos/documents_pdf/collaboracio_institucional_convenis/conveni_fiscalia_superior.pdf

25 L'Oficina traspasa a fiscalia els casos que considera delictius

26 Fiscalia informa a l'OAC els casos que no tenen "rellevància penal" però que podrien ser "irregularitats" i comportaments no íntegres ni de "submissió plena al dret".

27 Això vol dir que la fiscalia es queda els casos "importants" i l'OAC els casos "menors"? Què és una irregularitat, un

mitjançant la col·laboració que aquest pugui sol·licitar de personal tècnic de l'Oficina Antifrau als efectes de l'emissió de dictàmens, informes o d'altres actuacions.

3.7.1.5 Nomenament del personal

La directora de l'oficina és escollida per el Parlament a proposta del Govern. En la llei 14/2008 ha de ser escollida per 3/5 parts del Parlament. En la modificació del maig de 2009 s'introdueix una segona volta d'elecció per majoria absoluta. És a dir, la direcció pot ser nomenada només per els partits que donen suport al Govern. La direcció adjunta és proposada per la direcció de l'oficina i validada per la comissió parlamentària d'afers institucionals.

La resta de personal de l'oficina pot ser funcionari, laboral (en tots dos casos han de ser seleccionats d'acord amb els principis d'igualtat, publicitat, mèrit i capacitat, amb titulació experiència i preparació adequada a la funció encomanada) o eventual (personal de confiança de lliure elecció).

És la direcció de l'oficina qui ha d'aprovar la relació de llocs de treball indicant quins corresponen a funcionaris i quins a personal eventual i laboral. En el darrer catàleg de llocs de treball, X legislatura, aprovat en la resolució de l'OAC de 8 de setembre de 2011, TOTS els 56 llocs de treball són de **LLIURE DESIGNACIÓ**, per part de la direcció. D'aquests 56, 37 poden ser ocupats per **personal eventual** (el 66% del personal!), és a dir càrrecs de confiança. No hi ha CAP LLOC de treball a la oficina ANTIFRAU de Catalunya que es pugui proveir per concurs o oposició!

A les acaballes del tripartit, es van doblar el nombre de possibles eventuals, del 7% al 14%. Amb el primer govern de Mas la possibilitat d'ocupar llocs de treball amb eventuals va pujar fins al 66%.

Amb el primer director, en David Martínez Madero, del 26 de maig de 2009 fins el 21 de gener de 2011, quan va morir d'un infart tornant de donar unes conferències sobre corrupció a Singapur, hi havia 32 llocs a proveir amb personal laboral o funcionari. Després del nomenament de Daniel de Alfonso Laso el 21 de juliol de 2011, la major part de llocs, 23, estan definits (!?) com a ocupables per funcionari, laboral o eventual.

L'Article 42 del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, per el que s'aprova el text refós dels preceptes en matèria de

51210 Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya Núm. 5978 – 5.10.2011

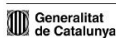
ANNEX

Denominació del lloc	Cat.	Grà.	R. vinc.	Gep	Subgrup	Norma f.	N. cat.	Prov. (func.)	Tít. esp.	J	Mob. adm.	Form. esp.	Dotació
DIRECTOR DE PREVENCIÓ	2		FLE	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
DIRECTOR D'INVESTIGACIONS	2		FLE	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
DIRECTOR D'ANÀLISI	2		FLE	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
CAP DE GABINET	3	3	FIE	A	A1/A2	5522	C	LD	C	P	MT		1
CAP D'ÀREA D'ADMINISTRACIÓ, RRHH I PRESSUPOST	3	3	FIE	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
CAP D'ÀREA RELACIONS INSTITUCIONALS, VISIBILITAT I PARTICIPACIÓ	3	1/23	FLE	A	A1	5522	C	LD	S	P	MT		1
ÀREA DE FORMACIÓ	3	1/23	FLE	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
ÀREA DE SEGUIMENT D'ACTUACIONS I CONSULTES NO VINCULANTS	3	1/23	FIE	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
ÀREA DE LEGISLACIÓ I ASSUMPTES JURÍDICS	3	1/23	FIE	A	A1	5522	C	LD	C	Dret	P	MT	1
ÀREA DE PARLAMENT, GOVERN I ADM. DE LA GENERALITAT	3	1/23	F	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
ÀREA D'ENS LOCALS	3	1/23	F	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
ÀREA D'UNIV I EMPRESES PÚBLIQUES, FUNDACIONS I CONSORCIS	3	1/23	FLE	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
ÀREA DE PROSPECCIÓ FACTUAL I AVALUACIÓ PRELIMINAR	3	1/23	FIE	A	A1/A2	5522	C	LD	C	P	MT		1
ÀREA D'ANÀLISI PARTICULARITZADA DE LA DESPESA PÚBLICA	3	1/23	FIE	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
ÀREA DE SISTEMES D'INFORMACIÓ, DOC I COMUNICACIÓ	3	1/23	FLE	A	A1/A2	5522	C	LD	C	P	MT		1
CAP D'UNITAT D'ADMINISTRACIÓ I RRHH	4	1/23	FIE	A	A1/A2	5522	C	LD	C	P	MT		1
TÈCNIC/A EXPERT/A INVESTIGACIONS	4	1/23	F	A	A1/A2	5522	C	LD	B	P	MT		2
TÈCNIC/A AVANÇAT/A DA SSGG	5	1/23	FLE	A	A1	5522	C	LD	C	P	MT		1
TÈCNIC/A AVANÇAT/A DA SSGG	5	1/23	FIE	A	A1	5522	C	LD	B	Dret	P	MT	1
TÈCNIC/A AVANÇAT/A DA INVESTIGACIONS	5	1/23	F	A	A1	5522	C	LD	B	P	MT		2
TÈCNIC/A AVANÇAT/A DA ANÀLISI	5	1/23	FIE	A	A1/A2	5522	C	LD	B	P	MT		2
LINGÜISTA DOCUMENTALISTA SSGG	6	1/23	FIE	A	A1/A2	5522	D	LD	B	P	MT	F01	1
TÈCNIC/A INTERMEDIÀRIA SSGG	6	1/23	FLE	A	A1/A2	5522	C	LD	B	P	MT	F02	1
TÈCNIC/A INTERMEDIÀRIA ADMINISTRACIÓ	6	1/23	FIE	A	A1/A2	5522	C	LD	B	P	MT		1
TÈCNIC/A INTERMEDIÀRIA SSGG	6	1/23	FLE	A	A1/A2	5522	C	LD	B	P	MT		3
TÈCNIC/A INTERMEDIÀRIA PREVENCIÓ	6	1/23	FLE	A	A1	5522	C	LD	B	P	MT		1
TÈCNIC/A INTERMEDIÀRIA INVESTIGACIONS	6	1/23	FLE	A	A1	5522	C	LD	B	P	MT		1
TÈCNIC/A INTERMEDIÀRIA ANÀLISI	6	1/23	FLE	AB	A1/A2	5522	C	LD	B	P	MT		4
SECRETARIÀRIA DEL DE LA DIRECTORIA	7	1/23	FIE	AC	A2/C1	5522	C	LD	S	P	MT		2
TÈCNIC/A BASE PREVENCIÓ	7	1/23	FLE	A	A1	5522	C	LD	B	P	MT	F02 F05	2
TÈCNIC/A BASE SSGG	7	1/23	FLE	A	A1	5522	C	LD	B	P	MT		2
TÈCNIC/A BASE (ddbb/web) PREVENCIÓ	7	1/23	FLE	A	A1/A2	5522	C	LD	B	P	MT	F02 F04	1
TÈCNIC/A BASE INVESTIGACIONS	7	1/23	F	A	A1	5522	C	LD	B	P	MT		1
ADMINISTRATIU/A DE SUPORT SSGG	8	1/23	FL	C	C1/C2	5522	C	LD	B	P	MT		2
ADMINISTRATIU/A DE SUPORT SSGG	8	1/23	FL	C	C1/C2	5522	C	LD	B	P	MT		2
ADMINISTRATIU/A DE SUPORT PREVENCIÓ	8	1/23	FL	C	C1/C2	5522	C	LD	B	P	MT		1
ADMINISTRATIU/A DE SUPORT SSGG	8	1/23	FL	C	C1/C2	5522	C	LD	B	P	MT		1
ADMINISTRATIU/A DE SUPORT ANÀLISI	8	1/23	FL	C	C1/C2	5522	C	LD	B	P	MT		1
XOFER/LAUXILIAR DE SUPORT SSGG	8	1	FL	C	C1/C2	5522	C	LD	B	E	MT		1
AUXILIAR ADMINISTRATIU/A SSGG	9	1/23	FL	C	C2	5522	C	LD	B	P	MT		3
AUXILIAR ADMINISTRATIU/A ANÀLISI	9	1/23	FL	C	C2	5522	C	LD	B	P	MT		1

Abreviatures

SSGG= Serveis Generals
R. vinc. = règim de vinculació
Gep = grup de classificació professional
Norma f. = norma funcional
N. cat. = nivell de llengua catalana
Prov. = forma de provisió del lloc (funcionaris/àries)
Tít. esp. = titulació específica
Mob. adm = mobilitat administrativa
Form. esp. = formació específica
J = jornada laboral

Càrrecs i personal

Generalitat de Catalunya

http://www.gencat.cat/dogc

ISSN 1988-298X
DL B-38014-2007

Il·lustració 6: Publicació al DOGC de l a relació de llocs de treball de l'OAC

comportament no íntegre ni de submissió plena a dret? Conceptes ètics, d'imatge? Corrupteles fins ara permeses que a partir d'ara no podem acceptar per donar imatge de transparència?

funció pública, estableix clarament que l'administració de la Generalitat seleccionarà la totalitat del seu personal amb criteris d'objectivitat, igualtat, mèrit i capacitat de les aspirants i mitjançant convocatòria pública.

Data aprovació catàleg llocs treball		Jul 2010	Oct 2010	Set 2011
Places totals		45	51	56
Vinculació	Reserva funcionari	5	11	7
	Laboral	5	0	0
	Eventual	3	3	0
	Sense especificar	32	0	0
	Funcionari/Laboral/Eventual	0	4	23
	Funcionari/Laboral	0	32	12
	Funcionari /Eventual	0	0	14
	Possibles eventuais	3	7	37
	% possibles eventuais	7%	14%	66%
Proveïment (en el cas de funcionaris)	Possibles funcionaris	5	47	56
	Lliure designació	5	47	56
	Concurs / Oposició	0	0	0
	No definit	32	0	0
	% Lliure designació	100%	100%	100%

Taula 1: Evolució forma de proveïment llocs de treball OAC

Només s'estableix, en l'article 63, la lliure designació "per els llocs de subdirector general i de secretari d'alt càrrec i aquells altres llocs de caràcter directiu o d'especial responsabilitat o que per la naturalesa de les seves funcions es determini en les relacions de llocs de treball".

L'Article 26 de la Llei de l'Oficina Antifrau, també estableix que el personal s'ha de seleccionar d'acord amb els principis d'igualtat, publicitat, mèrit i capacitat²⁸.

3.7.1.6 Esquitxos a l'Oficina Antifrau

ABC | CATALUÑA

CATALUÑA

El responsable de Ètica de la Antifraude violó la ley de incompatibilidades

Sangenis fue consejero de Aeropuertos Públicos y de una sociedad municipal de Vilanova

J BARCELONA
Dia 10/01/2011

IVA ANGUERA DE SOJO

El jefe del Área de Sector Privado, Gestión Ética y Responsabilidad Social de la Oficina Antifraude de Cataluña (OAC), Josep Maria Sangenis, podría ser expedientado por violar la ley de incompatibilidades al simultanear cargos en dos empresas públicas de diferentes administraciones. Un pluriempleo del que Sangenis «disfrutó» hasta poco antes de entrar a formar parte de la OAC, a las órdenes del ex fiscal anticorrupción David Martínez Madero. De hecho, Sangenis fue uno de los tres directores nombrados inicialmente por Madero para crear la estructura de Antifraude, en la que se le asignó la Dirección de Investigaciones, Responsabilidad en la que fue sustituido el pasado verano, poco después de que ABC hiciera público que Sangenis fue expedientado en su momento por excederse en el cobro de dietas como interventor de la Generalitat.

En concreto, el responsable de Gestión Ética de la OAC compaginó la pertenencia a los consejos de administración de Aeropuertos Públicos de Catalunya, empresa pública dependiente de la Generalitat, y Promoción Industrial Vilanova S.A. Municipal (Pivsam), dependiente del Ayuntamiento de Vilanova (Barcelona), ambas administraciones gobernadas por el PSC, partido en el que militó Sangenis hasta días antes de asumir la dirección de Investigación de la OAC.

Sin permiso especial

El cargo de consejero del Consejo de Administración de una empresa pública de la Generalitat —por la que, en este caso, cada consejero recibía 17.640 euros en dietas en 2008—, es incompatible con la pertenencia a otra empresa pública de una administración diferente sin un permiso especial que Sangenis no solicitó en ningún momento. Según un informe de Economía que obra en poder de la Sindicatura de Cuentas, Sangenis fue nombrado consejero de Pivsam el 19 de enero de 2009, pese a que ya pertenecía al Consejo de Administración de Aeropuertos. Y compaginó ambos cargos hasta que en julio

Il·lustració 7: Notícia ABC, responsable ètica de l'OAC viola llei incompatibilitats

xafer no poden ser provistes mitjançant convocatòria pública?

El Govern col·loca un alt càrrec a l'Oficina Antifrau de Catalunya

Maite Masià, fins ara directora de l'organisme oficial Icaen, serà la nova directora adjunta de l'OAC

21.11.2014 | 07:02

GIRONA | DDG Maite Masià serà la nova directora adjunta de l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC). Aquest nomenament ha generat polèmica perquè Masià era fins ara la directora de l'Institut Català de l'Energia (Icaen), un organisme oficial que depèn de la conselleria d'Empresa i Ocupació. Des dels grups de l'oposició, es recorda que aquesta institució hauria de vetllar perquè la corrupció no s'instal·li en l'Administració. Un objectiu que, per a molts, ha quedat ara en entredit amb aquest nomenament. Segons fonts properes a l'OAC, consultades per El Confidencial, Masià ja havia treballat en aquest organisme i coneix "la casa". També asseguren que el seu càrrec és "eventual, de confiança i que va lligat al del director, i com que ell és qui la nomena, el dia que el cessi, lògicament, ella haurà de cessar en virtut d'aquesta eventualitat".

Daniel de Alfonso (pres. OAC). acn

Cas ITV

El nomenament de Masià també ha aixecat polèmica per la seva trajectòria professional i la seva vinculació política. Segons recorda aquest mitjà de comunicació, la nova directora adjunta de l'Oficina Antifrau apareixia a les converses gravades als cervells del cas ITV (ella mateixa apareixia en alguns enregistraments i va arribar a donar 180.000 euros en subvencions als principals encausats, abans de descobrir-se el cas). Però, a més, Masià va redactar l'últim informe de la comissió d'investigació del cas Palau assegurant, segons va denunciar dimecres Ciutadans, "que no hi havia indicis feients que CIU s'hagués finançat irregularment amb comissions il·legals". Poc després, el jutge va embargar la seu del partit nacionalista com a mesura cautelar. La portaveu de C's, Carina Mejias, va assegurar que "tots els càrrecs públics que ha ocupat Masià han estat per designació de partit". Per si fos poc, Mejias creu que el seu nomenament "pot suposar que s'eviti investigar sobre alguns casos de corrupció" que esquitxen Catalunya.

Il·lustració 8: Notícia Diari de Girona, nomenament ex-alt

càrrec del Govern com a subdirectora OAC

la

política

6 d'Agost de 2014. 22:57h.

7148 lectures

El cas Pujol esquitxa l'Oficina Antifrau

L'exparella diu que la documentació que va lliurar a l'organisme "ha arribat a CIU"

Victòria Álvarez, exparella de Jordi Pujol Ferrusola, ha explicat que tota la documentació que va entregar a l'Oficina Antifrau va arribar a CIU. En una [enfronçada](#) a Espejo Público de Antena 3, ha assenyalat que després de declarar a l'Audiència Nacional va rebre molta informació "i eren coses molt delicades".

"Juntament amb el meu advocat -ha dit-, vam decidir entregar tota la documentació molt delicada -ordinadors sencers- a l'Oficina Antifrau perquè ells, a través de la Fiscalia, li entreguessin al jutge Ruz".

Álvarez apunta que uns mesos després una persona li va confirmar -detallant-li part de la informació dels documents- que aquesta informació "està a les taules de CIU". "Antifrau m'ho nega", ha afegit.

L'exparella del primogènit de Jordi Pujol explica que aleshores decideixen amb Manos Limpias presentar "una denúncia fent al·lusió a totes les proves que hem entregat a Antifrau". "Ruz, de sobte, diu que no sap de quines proves li estem parlant, que ell no ha rebut res", ha sentenciat.

L'Oficina Antifrau (OAC), juntament amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, es va comprometre amb el Govern i el Parlament a "lluitar plegats contra la corrupció i el frau". El document, signat el desembre del 2012, destaca que "Catalunya s'ha alineat amb el conjunt de països que han establert mecanismes i institucions de prevenció i control del frau".

L'actual president de l'OAC, Daniel de Alfonso, va ser proposat pel president de la Generalitat i l'actual director general dels Mossos, Albert Batlle, que va substituir Manel Prat, era el número dos de l'OAC.

Il·lustració 9: Notícia e-notícies, documentació cas Pujol OAC

societat

3 de Juny de 2012. 19:48h.

3409 lect

"Tenemos un enganche muy bueno"

Un imputat per corrupció presumia de tenir un bon contacte a l'Oficina Antifrau

Carles Quilez, en primer terme, amb el director de l'Oficina Antifrau, Daniel de

Un imputat en una presunta trama de corrupció policial, Manuel Gutiérrez Carbajo, presumia en una conversa gravada per la Policia de tenir un "enganche muy bueno" a l'Oficina Antifrau Catalunya, segons la transcripció a la qual ha tingut accés e-notícies. El jutge considera que "de esta conversacion se desprende que el imputado Gutiérrez Carbajo realizó el regalo al Sr. Quilez -una Yamaha T-Max 500- en atención a que le iban a nombrar jefe de análisis de la Oficina Antifraude, pues de otro modo no se entiende la urgencia extrema que tenía Gutiérrez por efectuarle el regalo a Quilez".

El magistrat va rebutjar, atenent a aquest raonament, l'arxíu de la causa sol·licitada pel propi Carles Quilez i fins i tot el fiscal Quilez, que havia estat periodista de tribunals de la cadena Ser a Catalunya, es va incorporar a l'Oficina Antifrau després de la seva constitució el setembre del 2009. L'alt càrrec hi ha presentat recurs d'apel·lació.

Il·lustració 12: Notícia, contactes a OAC

política

7 d'Agost de 2014. 20:54h.

2355 lectures

L'Oficina Antifrau nega que filtrés informació al Govern

El director diu que han mantingut "els principis de confidencialitat i de reserva màxima"

De Alfonso, entregant la Memòria a De Gispert

El director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), Daniel de Alfonso, ha sortit al pas de l'acusació de Victòria Álvarez negant haver fet arribar a CIU la documentació lliurada per Álvarez sobre els Pujol, tal com va assegurar ahir l'exparella de Jordi Pujol Ferrusola.

El màxim responsable de l'OAC ha emès una nota de premsa per replicar les seves paraules tot afirmant que les seves actuacions "s'han portat a terme amb rigorosa observança dels principis de confidencialitat i de reserva màxima".

En aquest sentit, de Alfonso ha afirmat que els documents aportats per Álvarez "van ser enviades a la Fiscalia Anticorrupció en dates 19 de març i 5 d'abril de 2013", així com els resultats de l'avaluació preliminar duta a terme per l'OAC, ha afegit.

Finalment, ha assenyalat que aquest organisme s'ha mantingut "en contacte permanent i a disposició de la Fiscalia Anticorrupció i el Jutjat Central número 5 de l'Audiència Nacional, d'acord amb el seu deure legal de col·laboració".

Il·lustració 10: Notícia e-notícies, OAC nega filtracions cas Pujol

societat

31 de Maig de 2012. 21:17h.

3300 lects

El director d'Antifrau ratifica un alt càrrec imputat per suborn

De Alfonso va signar un conveni contra la corrupció ara fa cinc mesos

De Alfonso, al costat de Mas, quan va signar el conveni contra la corrupció

El director de l'Oficina Antifrau, Daniel de Alfonso, ha ratificat en el càrrec al director d'aquest organisme, Carles Quilez, malgrat que està imputat per un presumpte delicte de suborn i un altre de revelació de secrets, segons ha sabut aquest diari de fonts de l'organisme. Alfonso va prendre possessió del seu càrrec el setembre de l'any passat, ara fa quasi nou mesos.

El 9 de desembre de l'any passat va signar una declaració amb el president de la Generalitat, Artur Mas, el vicepresident primer del Parlament, Lluís Corominas, el president del Tribunal Superior de Justícia (TSJC), Miquel Àngel Gimeno, i la fiscal en cap, Teresa Compte, en el qual totes les institucions es comprometen a "lluitar plegats contra la corrupció i el frau". La signatura de la declaració es va fer coincidint amb el dia internacional contra la corrupció, institut per les Nacions Unides el 2003.

Quan De Alfonso va arribar al càrrec es va trobar una patata calenta: el director d'anàlisi -un dels tres alts càrrecs que té l'organisme- estava imputat pels dos delictes esmentats. Carles Quilez va ser imputat al febrer del 2011 per la mort de l'anterior director, David Martínez Madero, de manera sobtada un mes abans -al gener d'aquest any-, va ataronar la seva continuïtat.

Quilez -que ha presentat recurs d'apel·lació- ni va presentar la dimissió ni va posar el seu càrrec a disposició del director. La mort de Madero va deixar a l'OAC en una situació de bloqueig perquè només el director tenia competència legal per prendre decisions d'acord amb la llei de creació de l'organisme.

De Alfonso va ser nomenat al juliol de l'any passat a proposta del nou Govern de CIU, i amb el vistiplau del PPS, però després d'aquest període marcat la seva confiança en l'alt càrrec. El cap d'anàlisi de l'Oficina Antifrau va ser imputat pel Jutjat d'Instrucció número 1 per un presumpte delicte de suborn i un altre de descobriment i revelació de secrets. L'alt càrrec -i fins i tot el fiscal- va demanar el sobreseïment de la causa però el jutge la va denegar el 28 de juliol de l'any passat. La resolució està reconeguda per la defensa i pendent de resolució.

Il·lustració 11: Notícia ratificació alt càrrec OAC imputat per suborn

3.7.2 Síndic de Greuges

El nomenament del Síndic de Greuges, és una potestat del Parlament de Catalunya per l'article 35 de l'Estatut del 1979. No és un poder judicial.

El Síndic no te competències per "sancionar" a l'administració, només pot fer "recomanacions" i fer més evidents determinades situacions. I en tot cas legalment s'ha d'inhibir quan es l'actuació de l'administració entra als jutjats.

El Síndic de Greuges ens pot servir per accedir a informació a la que legalment tenim dret però l'ajuntament no la facilita en una instància inicial. Per això cal obrir una queixa al Síndic amb les demandes que s'ha fet a l'Ajuntament i de les que no hem obtingut resposta.

No plantejar aquesta via de forma exclusiva els casos on se'ns puguin caducar els terminis per interposar un contenciós administratiu

3.7.2.1 Història recent del Síndic

L'article 35 de l'Estatut del 1979 confereix al Parlament la potestat de nomenar un Síndic de Greuges, "per la defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans, a efectes de la qual podrà supervisar les activitats de l'administració de la Generalitat".

Llei 14/1984 del Síndic de Greuges.

1984 Nomenament de Frederic Rahola i d'Espona (ERC) com a Síndic.

Llei 12/1989 de modificació de la llei del Síndic de Greuges. (ES CANVIA LA DURACIÓ?)

1989 Frederic Rahola reelegit com a Síndic

1993 Anton Cañellas i Balcells (UCD) és nomenat Síndic de Greuges.

1998 Anton Cañellas és reelegit com a Síndic a proposta de tots els grups.

Al juny de 2004 en Rafel Ribó i Massó (ICV) és nomenat Síndic de Greuges.

El 2010 PSC, ERC i ICV tornen a proposar Rafel Ribo com a Síndic.

L'article 78 de l'Estatut del 2006 defineix la funció del Síndic de greuges "de protegir i defensar els drets i les llibertats reconegudes per la Constitució i l'Estatut, supervisant l'activitat de la Generalitat, dels organismes públics o privats que depenguin d'ella, la de les empreses que gestionen serveis públics o realitzin activitats d'interès general o universal o activitats equivalents de forma concertada o indirecta i de les altres persones amb vincle contractual amb la Generalitat. També supervisa l'activitat de l'administració local de Catalunya i dels organismes públics o privats vinculats o que depenguin d'ella."

Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges, estableix que el mandat és de 9 anys i que no es pot reelegir en el mandat posterior.

3.7.2.2 Relació amb la Generalitat

La relació de la Sindicatura amb la Generalitat és a través d'una comissió específica del Parlament, garantint l'accés a tots els grups polítics.

Ha de presentar anualment al Parlament un informe sobre la seva actuació.

3.7.2.3 Competències

El Síndic de Greuges vetlla per la protecció i la defensa dels drets i les llibertats reconeguts per la Constitució, per l'Estatut i per les normes de desenvolupament corresponents, i per la protecció i la defensa

dels drets dels infants i dels adolescents reconeguts per la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant i per la legislació sobre la infància i l'adolescència, i, en compliment d'aquestes funcions, exerceix les competències següents:

- a) Investigar i resoldre les queixes que se li presentin i les actuacions que tramiti d'ofici.
- b) Sol·licitar als òrgans de les administracions, si escau, en el marc d'una investigació, en els termes i en els àmbits establerts per l'article 78 de l'Estatut, la realització d'auditories o d'inspeccions internes.
- c) Vetllar perquè les administracions garanteixin el dret a una bona administració i el dret a accedir en condicions d'igualtat als serveis públics i als serveis econòmics d'interès general.
- d) Portar a terme estudis de caràcter general sobre el funcionament de les administracions, els organismes i les empreses que són objecte de la seva supervisió, i col·laborar-hi amb vista a la millora dels criteris d'actuació i a la fixació d'estàndards de qualitat dels serveis que presten.
- e) Elaborar informes sobre el compliment de les resolucions adoptades en exercici de les seves funcions.
- f) Elaborar informes en relació amb matèries de la seva competència.
- g) Sol·licitar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries en els supòsits que determinen l'Estatut i la Llei del Consell de Garanties Estatutàries.
- h) Suggestir o recomanar, com a resultat d'un procediment d'investigació, l'aprovació d'una disposició normativa o la modificació d'aquelles normes vigents l'aplicació de les quals consideri que pot conduir a un resultat injust o a un perjudici innecessari.
- i) Promoure la conciliació i portar a terme, si escau, dins el seu àmbit d'actuació, funcions de mediació o de composició de controvèrsies.
- j) Atendre les consultes que li siguin formulades, dins el seu àmbit d'actuació, per les persones, les entitats o les institucions legitimades.

3.7.2.4 Socialització de pèrdues?

L'equip del Síndic de Greuges es desplaça regularment a diversos municipis de Catalunya (fins a 6 al mes) per atendre de primera mà les persones que vulguin fer consultes o presentar queixes contra les administracions i les empreses que presten serveis d'interès general (llum, aigua, gas, etc.)²⁹.

3.7.3 Sindicatura de comptes

L'article 42 de l'Estatut del 1979 crea la Sindicatura de Comptes de Catalunya per assegurar la rendició de comptes de la Generalitat de Catalunya.

Llei 6/1984 de la Sindicatura de Comptes. El nomenament dels Síndics és de 6 anys. I tot el personal ha de fer funcionari.

Llei 18/2010, de la Sindicatura de Comptes. S'introdueix la renovació dels síndics per un mandat més i es retira l'obligació que el personal sigui exclusivament funcionari.

3.7.3.1 Àmbit d'actuació

L'àmbit d'actuació de la Sindicatura de Comptes és tot el sector públic de Catalunya, com en el cas de

²⁹ Sembla que el Síndic ha assumit sense massa problemes una de les màximes del capitalisme, socialitzar les pèrdues. Com és que assumeix les queixes dels subministraments de telefonia, energia, aigua, enlloc de ser assumits per les pròpies empreses? Enlloc que l'administració garant d'aquell servei, sancioni a l'empresa per la deficient prestació el servei.

l'Oficina Antifrau de Catalunya, vegeu apartat 3.7.1.1 Àmbit d'actuació a la pàgina 21, a més dels partits polítics amb representació parlamentària, les associacions i fundacions vinculades orgànicament i sotmeses al protectorat de la Generalitat i les agrupacions d'electors.

3.7.3.2 Funcions

- a) Fiscalitzar els comptes de la totalitat dels ingressos i les despeses del sector públic de Catalunya, mitjançant l'elaboració d'informes, amb la finalitat de determinar-ne la seva fiabilitat; vetllant perquè els comptes s'ajustin a la legalitat i l'eficàcia de les operacions corresponents.
- b) Examinar els comptes generals del sector públic que formen anualment les administracions que l'integren, mitjançant l'agregació o consolidació dels comptes de les entitats dependents de cada administració, en relació amb la situació econòmica, financera i patrimonial, els resultats de l'exercici, la liquidació dels pressupostos i la consecució d'objectius.
- c) Controlar, mitjançant auditories operatives, la legalitat, l'eficàcia, l'eficiència i l'economia de les activitats dels centres de gestió, dels serveis, dels programes pressupostaris i, en general, de qualsevol activitat de contingut econòmic i financer, realitzat per el sector públic.
- d) Avaluar el grau de compliment assolit per els ens subjectes a fiscalització respecte els seus objectius pressupostaris, mitjançant l'anàlisi de la gestió, els recursos, les activitats, els resultats, els costos i els impactes d'aquests ens, utilitzant criteris d'eficiència, eficàcia, economia, qualitat, equitat, gènere, sostenibilitat o altres criteris que es considerin adequats, i efectuant recomanacions sobre les possibles innovacions i bones pràctiques per la millora de la gestió pública.
- e) Realitzar el seguiment i passar comptes del grau de compliment de les recomanacions aprovades per el Parlament derivades dels informes que emet.
- f) Assessorar, emetre dictàmens i respondre a les consultes que, en matèria de comptabilitat pública i de gestió econòmica i financera del sector públic, li demani el Parlament.
- g) Fiscalitzar la comptabilitat dels processos electorals en l'àmbit de Catalunya, així com la comptabilitat i l'activitat econòmica i financera dels partits polítics, les federacions i les agrupacions d'electors que participen en aquests processos, d'acord amb la normativa reguladora del finançament dels partits polítics.
- h) Fiscalitzar les associacions i les fundacions sotmeses al protectorat de la generalitat i vinculades orgànicament a partits polítics amb representació en el Parlament.
- i) Exercir les funcions jurisdiccionals relatives als fets que poden ser constitutius de responsabilitat comptable, en els termes derivats de l'article 80.3 de l'Estatut d'Autonomia.
- j) Col·laborar amb el departament competent en matèria de corporacions locals en el disseny d'actuacions formatives en relació a la documentació que s'hagi de lliurar a la sindicatura de comptes, que han de tenir en compte les especificitats dels ens locals i, concretament, els derivats del nombre d'habitants.
- k) Altres funcions que delegui el Tribunal de Comptes.

3.7.3.3 Relació Generalitat

La relació de la Sindicatura amb la Generalitat és a través d'una comissió específica del Parlament, garantint l'accés a tots els grups polítics.

De tota manera els síndics sempre sorgeixen de l'elecció dels grups majoritaris en els moments de nomenament (cada 3 anys, 3 o 4 síndics, segons correspongui).

3.7.3.4 Personal

La llei 6/1984 establia que el personal de la sindicatura haviem de ser funcionaris adscrits a l'estatut de règim intern del parlament.

La llei 18/2010 elimina la "limitació" que el personal de la Sindicatura fos únicament funcionari. I estableix la possibilitat de realitzar contractacions externes de serveis per a la realització d'estudis i informes.

3.7.3.5 Organització sindicatura

Hi ha 7 síndics de comptes, 3 amb un mandat amb 3 anys de desfasament respecte els altres 4. El Parlament nomena síndics a la finalització dels seus mandats amb el suport de 3/5 parts del parlament. És a dir que probablement hi hauran fornades de síndics proposats per diferents grups majoritaris.

El Ple de la Sindicatura està organitzat en 7 departaments, un de cada síndica. El Ple pren les resolucions per majoria. Aproven el programa actual d'activitats, és a dir les investigacions puntuals que es faran aquell any.

El Síndic major és nomenat per 3 anys. Escollit per majoria absoluta dels membres del Ple. En una tercera votació s'escull per majoria simple.

3.7.3.6 Obligacions ens públics

Ens locals, ajuntaments i organismes dependents, han de presentar els comptes i lliurar les auditories i qualsevol altre informe de fiscalització a la Sindicatura, abans del 15 d'octubre .

Abans del 31 de juliol els partits polítics i les seves fundacions i associacions, han de lliurar el seus comptes a la Sindicatura.

Qui no lliuri la documentació dins del termini, no podrà rebre subvencions de la Generalitat.

3.7.3.7 Informes periòdics

La sindicatura de comptes ha d'elaborar els següents informes periòdics:

- **Informe anual sobre el Compte general de les corporacions locals:** Inclou la informació sobre la liquidació pressupostària i els estats financers dels ajuntaments, diputacions provincials, consells comarcals, mancomunitats i els ens que en depenen. Les corporacions locals han de retre els comptes de cada exercici a la Sindicatura de Comptes abans del 15 d'octubre de l'any següent al del tancament de l'exercici. Aquest informe té l'objectiu de constatar que les corporacions locals reten els seus comptes a la Sindicatura tal com exigeix la llei.
- **Indicadors financers i pressupostaris dels municipis:** Periòdicament es publiquen els indicadors financers i pressupostaris dels municipis a partir de les dades pressupostàries facilitades per els ajuntaments. El darrer informe publicat a gener de 2015 és el 4/2014³⁰ aprovat l'1 d'abril de 2014 sobre els exercicis de 2010 i 2011³¹.
- **Saldos de dubtós cobrament:** És un altre dels informes periòdics que ens pot servir per apuntar comportaments irresponsables en les previsions d'ingressos pressupostaris. El darrer publicat a gener de 2015 és de setembre de 2014 corresponent a 31 de desembre de 2011. És a dir el primer del mandat municipal que ja s'acaba. Just en el límit de les prescripcions de delictes relacionats amb la corrupció, 5 anys.

30 http://www.sindicatura.org/reportssearcher/download/04_14_ca_no_acc.pdf

31 Els indicadors que s'hi presenten ens poden ser interessants per la comparació amb altres municipis.

3.7.3.8 Ineficàç detectant corrupció

La Sindicatura és una eina poc eficaç detectant corrupció. Amb els informes periòdics difícilment es poden detectar casos de mala gestió, corrupció o supòsits penals. I els informes puntuals necessiten un procediment d'instrucció que els posa al límit, si no fora, com el cas del fòrum universal de les cultures, de la prescripció dels delictes.

L'article 43 de la Llei Sindicatura comptes diu que :

"Els informes de fiscalització puntuals tenen l'objectiu de verificar una presumpta irregularitat relacionada amb algun dels aspectes i ens sotmesos a la fiscalització de la Sindicatura de Comptes. No obstant això, és necessari que el departament corresponent consideri adequat elaborar aquest informe atenent a la rellevància del cas; per altra banda és precís que el Ple acordi la seva inclusió en el programa anual d'activitats, sobre la base dels objectius de la Sindicatura i els mitjans a la seva disposició."

Calen tres filtres perquè es realitzi un informe puntual per verificar una presumpta irregularitat:

- Que s'hagi detectat en una de les accions de fiscalització rutinàries.
- Que el síndic de departament ho consideri rellevant.
- Que el Ple aprovi incloure'l en el programa anual d'activitats.

Tant de filtre (polític) i tant de temps per engegar l'informe, limiten que pugui ser útil per depurar responsabilitats administratives i judicials. I si tenim sort i acaben emetent un informe, tampoc hi ha cap garantia que a partir de l'elaboració d'aquest es denunciï d'ofici el cas a la fiscalia i encara menys al contenciós administratiu. En aquest sentit l'article 35,4 de la Llei de la Sindicatura de Comptes diu que:

"Quan el Ple, arrel de la funció fiscalitzadora que dugui a terme (...) percebi l'existència d'actuacions perseguibles administrativament o judicialment, ho ha de fer constar expressament en l'informe corresponent i ha de traslladar la informació relativa a aquestes actuacions o a la instància pertinent. També ho ha de comunicar al Parlament i a l'ens fiscalitzat".

En els informes tramesos al Parlament, es manifesta el trasllat a l'ens fiscalitzat en el període d'al·legacions però no el trasllat a fiscalia ni insta la obertura de contenciosos administratius contra els acords presos fora de l'empara de la llei.

Un dels casos paradigmàtics de la ineficàcia de la Sindicatura és l'Informe Fòrum Universal de les Cultures. El 22 de març de 2011 la Comissió de la Sindicatura de Comptes aprova³² per unanimitat³³, la proposta del PP d'encomanar l'informe de fiscalització de l'activitat del Consorci del Fòrum universal de les cultures 2004 i de la societat anònima homònima.

En Joan-Ignasi Puigdollers i Noblom³⁴ és el Síndic ponent de l'informe. Nomenat el 4 de març de 2011. Va ser conseller de medi ambient del 1997 al 1999 amb el govern de CiU de Jordi Pujol³⁵. També ha estat president de GISA, conseller delegat de TABASA i de Regs de Catalunya SA.

El 27 de maig de 2014³⁶ el Ple de la Sindicatura de Comptes aprova els informes 10/2014³⁷ relatiu al Consorci Organitzador del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004. i l'informe 11/2014³⁸, relatiu al Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004 SA.

32 La resolució s'aprova quan la majoria de les irregularitats han prescrit.

33 El PSC l'aprova perquè diu que no tenen cap dubte que tot s'ha fet correctament!!

http://www.parlament.cat/web/actualitat/canal-parlament/sequencia/videos?p_cp1=922579&p_cp2=922889&p_cp3=922786

34 http://www.sindicatura.cat/c/document_library/get_file?uuid=4ce5db5e-68cb-4fc8-8b56-1297874652c4&groupId=16

35 És casualitat que les investigacions dels síndics es facin bàsicament sobre les actuacions dels adversaris polítics?

36 Tres anys després de l'encàrrec, 10 anys després de l'esdeveniment i alguns anys més després de les irregularitats detectades en les contractacions. -> Tot prescrit!

37 http://www.sindicatura.org/reportssearcher/download/10_14_ca.pdf

38 http://www.sindicatura.org/reportssearcher/download/11_14_ca.pdf

En l'informe del Consorci s'hi poden trobar perles com aquestes:

El Consorci no va enviar els comptes generals a la Sindicatura de cap dels exercicis de la seva activitat, amb l'excepció del l'any 2003, del qual va fer un lliurament parcial.

En l'aprovació dels pressupostos i dels comptes generals corresponents al període fiscalitzat no es van complir els requisits de publicitat establerts en la normativa vigent.

L'annex al conveni de col·laboració entre les tres administracions consorciades establia que s'havia d'elaborar semestralment un informe de seguiment econòmic, que ha via de formar part de l'ordre del dia de la Comissió Executiva juntament amb les valoracions realitzades per les administracions. No es té constància que s'hagi seguit aquest procediment.

Durant la totalitat del període de liquidació, iniciat el 29 de març del 2005, no s'han observat les disposicions dels Estatuts quant a la convocatòria i reunió de l'Assemblea General, ni s'ha informat d'una manera periòdica les administracions consorciades de la marxa de la liquidació del Consorci i de la Societat.

El total de les aportacions de les administracions consorciades realitzades en concepte de transferència de capital són superiors a les inversions realitzades per la Societat i el Consorci.

I en l'informe de la SA creada per a la gestió del Fòrum, aquestes altres:

Els procediments seguits per la Societat en matèria de contractació no garantien els principis de publicitat i concurrència exigits per la normativa. L'incompliment d'aquests principis implica que la societat podia adjudicar contractes de forma discrecional, arbitrària i sense garantir-ne la millor oferta.

El personal que prestava serveis a la Societat es va contractar o bé directament, o bé mitjançant una ETT, encara que la normativa no permetia aquesta forma de contractació de personal. S'han produït certs incompliments de la legislació aplicable quant a increments retributius i gratificacions pagades al personal contractat directament.

En la revisió de les despeses d'explotació s'han posat de manifest incidències provinents de mancances en la planificació de les necessitats reals de l'esdeveniment, juntament amb altres que denoten un baix control de les activitats realitzades pels contractistes que prestaven serveis a la Societat.

El 29 de març del 2005 la Junta General d'Accionistes acordà dissoldre la Societat i obrir el període de liquidació. En el moment de l'emissió d'aquest informe de fiscalització encara no s'ha realitzat la darrera reunió de la Junta per aprovar el balanç i la gestió del liquidador.

3.7.3.9 Limitacions

La Sindicatura no fa informes regulars de totes les administracions, sinó els aprovats d'ofici en el seu programa anual i els que li són requerits des del Parlament. Per tant és clau veure quins informes no es fan!

A la Sindicatura de comptes no els hi podem fer cap requeriment d'investigació o estudi, però si podem accedir³⁹ als seus informes finalitzats per constatar incompliments legals i irregularitats, i comprovar si s'ha iniciat algun procediment de responsabilitat administrativa o penal.

³⁹ <http://www.sindicatura.org/web/guest/informes>

4 Utilització de les eines judicials

Quan obrim la via judicial, hem de tenir clar que només és una eina per obtenir una posició de força. El nostre objectiu sempre és tirar endavant les alternatives que hem treballat en la xarxa de base de la unitat popular.

Amb molta sort aconseguirem aturar el projecte, però els promotors ja s'encarregaran de fer-ne un altre on no cometin els errors legals que hagin pogut cometre ara. Per tant el que ens interessa és crear una nova realitat que estigui ocupada per un altre projecte/protecció i que no deixi lloc per el projecte capitalista.

Hi ha dos elements a considerar per l'elecció de la via judicial. Per una banda la preferència del dret penal sobre el dret administratiu i la litispendència.

- **Preferència del Penal:** És la branca que jutja els comportaments més greus i té força expansiva. Es poden derivar efectes en cascada al dret administratiu. En un procés penal, podem demanar l'anulació del projecte o dels acords administratius que van prendre les persones acusades de delicte penal.
- **Litispendència:** És un efecte processal que atura un procés quan n'hi ha un altre que està jutjant el mateix fet des d'una altra branca del dret o a actors relacionats amb aquest per evitar sentències contradictòries. Entre els diferents processos, té preferència el procés penal. És a dir que si n'hi ha d'administratius o d'altres, aquests queden aturats fins que no hi hagi sentència del penal. També es pot donar entre dos processos administratius. Un cop hi ha la sentència del procés principal, es continua el procés que hagi quedat aturat. La litispendència s'ha d'al·legar de part.

Tria via Penal. L'escollim si una autoritat (regidor/alcalde), un funcionari, un empresari, o un promotor ha comés un acte delictiu. En aquest cas necessitem ésser considerats part en el procés per tenir accés a tota la informació relacionada. En el procés busquem inhabilitar qui ho ha fet, que es retorni el robat, que es restauri el que s'ha destruït i recuperar recursos per iniciar projecte alternatiu.

Tria via Contenciós. La triem si l'acord l'ha pres un òrgan que no podia fer-ho, o l'acord és contrari a una llei/dret de rang superior. Necessitem la suspensió cautelar de l'acord mentre duri el contenciós. Busquem que es declari nul·la la decisió, que es torni a obrir el procés de presa de decisions amb la nostra alternativa sobre la taula. Per poder estar reconeguts com interessats, és important haver presentat al·legacions en el procediment administratiu perquè així se'ns identifica clarament com interessades.

Sigui quina sigui la via escollida, el nostre objectiu és coliderar l'aplicació de l'alternativa, vegeu apartat 3.6 Coliderem l'aplicació de l'alternativa a la pàgina 19.

4.1 Utilització via penal

4.1.1 Termini

El termini per iniciar el procés el marca la prescripció del delicte:

- Injúries i calumnies, 1 any.
- Delictes amb penes de +5 i <10 anys, 5 anys.
- Delictes amb penes entre 10 i <15 anys, 15 anys.
- Delictes amb penes de més de 15 anys, 20 anys.
- La resta de delictes, 5 anys. La majoria de penes relacionades amb la corrupció.

4.1.2 Inici del procediment

El procediment es pot iniciar de tres formes d'ofici, presentant una denúncia o presentant una querella.

4.1.2.1 Actuació d'ofici

Els processos penals es poden iniciar d'ofici per part de la pròpia estructura de l'estat dins les seves funcions de garantia dels drets bàsics. El procés s'inicia a partir de les investigacions d'ofici de les policies, concretades en l'atestat policial. També les pot arribar a iniciar un jutge si és coneixedor d'un delictes.

Un atestat policial és un document redactat per la policia judicial, inclosa la policia local, encaminat a escatir l'existència d'un delictes, per posar-lo a disposició de l'autoritat judicial. En l'atestat s'hi inclou el relat dels fets presumptament delictius. Si l'autoritat judicial considera que la conducta o el fet està tipificat com a delictes, s'obrirà un sumari penal⁴⁰.

4.1.2.2 Presentació de denúncia

Una denúncia és un document on es dona notícia a l'autoritat competent (també als mossos) de la comissió d'un delictes o d'una falta, per tal que aquestes ho investiguin d'ofici. Com a denunciants no cal que aportem cap prova en la denúncia, però per contra les autoritats no estan obligades a iniciar un procés judicial si estimen que la denúncia no està prou fonamentada.

Si no la investiguen sense motivació, però, poden incórrer en infraccions administratives o penals. La denúncia la podem presentar com a CUP o com a persones individuals, i no cal: ni procurador, ni advocat ni es paga taxa. De fer la presentació d'una denúncia és l'exercici del deure d'acudir a l'autoritat perquè aquesta actuï contra un delictes del que se'n tingui coneixement.

La denúncia la podem presentar a fiscalia o bé als jutjats⁴¹.

Presentació de la denúncia a fiscalia: S'entra la denúncia per registre a la fiscalia, a qualsevol de les seus de jutjats⁴², quedant-nos una còpia segellada de l'entrada. La fiscalia té l'obligació d'investigar els fets relatats. Després de fer unes mínimes comprovacions pot decidir:

- Arxivar-la si considera que la denúncia no té rellevància penal.
- Obrir diligències d'investigació de Fiscalia. Demanant a la policia judicial, normalment Guàrdia Civil de delictes socioeconòmics, que investigui els fets. A partir del material recopilat por arxivar o presentar denúncia al Jutjat de guàrdia.
 - Arxiu: Si la Fiscalia i decidís arxivar perquè no veies cap fet delictiu, nosaltres tindriem la possibilitat de presentar aquesta mateixa denuncia davant del jutjat de guàrdia. Pot ser que la Fiscalia tingui un criteri i el jutjat de guàrdia en tingui un altre, ara bé, els recursos d'investigació els té fiscalia.
 - Denúncia de fiscalia als jutjats de guàrdia: Fiscalia presenta denúncia al jutjat de guàrdia del lloc on hagin passat els fets presumptament delictius. El jutge ordenarà obrir un procés i investigar si realment hi ha fets que cal que siguin sancionats penalment.

Presentació de la denúncia als jutjats: Podem presentar la denúncia als jutjats després que hagi estat arxivada per la fiscalia, per veure si el jutge de guàrdia que ens toqui té un altre criteri que fiscalia. En els

40 Ara bé, en els temes de corrupció i de delictes socioeconòmics en general, ens trobem que la Policia mai denuncia tot i que podria fer-ho. Perquè? Doncs perquè hi ha delictes que no interessa gaire que s'investiguin perquè afecten a les elits del país.

41 Per no perdre temps, millor presentar la denuncia a la Fiscalia i demanar que ens informin sobre si investigaran els Fets o no. Si els investiguen, doncs perfecte, i tenim dues possibilitats. A) personar-nos com a acusació popular. B) no fer res i deixar que la Fiscalia exerceixi l'acusació. Pel cas que la Fiscalia decidís no investigar, nosaltres tindriem la possibilitat de presentar la denuncia al jutjat per veure si ens l'admet a tràmit o no.

42 http://administraciojusticia.gencat.cat/ca/administracio_de_justicia/seus_i_directoris/

delictes de corrupció és més adequat denunciar-los directament a la Fiscalia perquè té la policia judicial especialitzada en delictes econòmics. El Jutjat, en canvi, no disposa de policia especialitzada, i moltes vegades trasllada a la Fiscalia la denuncia perquè s'hi pronuncii. En tot cas, rebuda la denúncia, el jutjat ha d'obrir la fase d'instrucció.

4.1.2.3 Presentació de querella

Una querella, a més d'assabentar a l'òrgan judicial de la comissió d'un delicte, és un acte processal on s'exercita el dret de l'acció penal, constituent-nos com a part del procés. La querella només es pot posar davant l'òrgan jurisdiccional competent, a través de procuradora i subscripta per una advocada. En la querella s'hi ha de detallar⁴³:

- una relació minuciosa dels fets,
- quines són les diligències que s'hagin de practicar per comprovar els fets,
- una petició perquè s'admeti la querella, es practiquin les diligències,
- es procedeixi a la detenció i presó del presumpte culpable
- o s'exigeixi una fiança de llibertat provisional, i s'acordi l'embargament dels seus béns a la quantitat necessària, si procedeix.

4.1.3 Fase d'instrucció

Aquesta fase el jutge que instrueix el cas es dedica a :

- Investigar els fets
- Recollir proves
- Prendre declaració a les persones que apareixen com a responsables dels fets delictius
- Dictar mesures cautelars (presó, assegurar les responsabilitats pecuniàries, immobilització o precintes, etc.)

Finalitzada la instrucció el jutge instructor ha de dictar resolució que pot o bé continuar la tramitació si els fets constitueixen delicte, o arxivar si els fets no són delicte o no es coneix l'autoria, o remetre al jutge competent si es tracta de faltes o si és comés per menors.

En aquesta fase i en la intermèdia, ens **mantenim com espectadores** si hem presentat denúncia. Això no ens dóna cap dret a ser part del procés, només si presentem una querella o si demanem incorporar-nos-hi. Com espectadores no podem conèixer informació de l'expedient. Tampoc té cap cost econòmic per nosaltres. Si la fiscalia demanés el sobreseïment, el procés es tancarà si no hi ha cap altra acusació. Podem esperar a entrar com acusació particular veient que fa fiscalia. I si la veiem tova, entrar!

En canvi, si ens **personem com acusació popular**, que ho podem fer com a CUP en qualsevol moment, a no ser que haguéssim presentat la querella, que això ja ens feia estar dins, necessitarem procuradora i advocada. Però el jutge ens hi ha d'acceptar. Generalment en casos de corrupció i delictes socioeconòmics que afecten a la comunitat, ens hauria d'acceptar encara que hi poguéssim ser poc inclinat. Ens poden demanar, o no, una fiança per ser acusació popular. Que pot anar de 10€ a 20.000€, i que ens retornaran. Podrem accedir a tota la documentació del cas que hi ha al jutjat. Això ens permetrà descobrir molta informació que no sabíem i podrem proposar que es practiquin determinades proves. Ens podem retirar en qualsevol moment de l'acusació popular. Es considerarà un desistiment. Ens poden condemnar a costes si

⁴³ Com millor estigui plantejada la querella, més possibilitats hi haurà que els tribunals decideixin iniciar el procés judicial. En la denúncia, la recerca dels indicis de delicte recau sobre els jutjats o la fiscalia, i si aquests no tenen cap motivació especial, és provable que arribin menys lluny d'on nosaltres a través d'una querella podem arribar.

la part demanada ho reclama.

4.1.4 Fase intermèdia

En la fase intermèdia, es prepara el judici oral. Aquesta fase la continua el jutge d'instrucció i la seva finalitat és resoldre si procedeix o no l'obertura de judici oral. Així, es comuniquen totes les actuacions a les parts (acusacions: fiscal, acusació particular-perjudicats, acusació popular, i defensa) perquè cadascuna pugui sol·licitar:

- **Diligències complementares:** Es sol·licita la pràctica de diligències d'investigació complementàries quan ens falten elements essencials per poder formular l'escrit d'acusació.
- **Escrit d'acusació:** Es pot demanar l'apertura del judici oral mitjançant l'escrit d'acusació. Especificant qui són les acusades, els fets delictius, el delicte, com han participat, la pena i la responsabilitat civil que se sol·licita, els medis de prova i, l'adopció, modificació, suspensió o revocació de les mesures cautelars.
- **Sobreseïment:** El sobreseïment o arxiu de la causa. Si es formula per fiscalia i acusació particular, el jutge ha d'estimar la sol·licitud d'arxivament. Però si només una part sol·licita el judici oral, el jutge acordarà l'obertura. A no ser que es torni a plantejar la doctrina Botin on si el fiscal demana el sobreseïment i l'acusació només la sustenta una acusació, i es considera que no s'afecta a "interessos col·lectius", el jutge desestima l'obertura de judici oral.

En el cas que es faci l'escrit d'acusació, aquest se li trasllada a la defensa que ha de redactar el seu **escrit de defensa**: Un cop el jutge acordi l'obertura del judici oral, es remetran les actuacions a la part acusada perquè presenti el seu escrit de defensa, on haurà de rebatre el que plantegin els escrits d'acusació.

4.1.5 Judici oral

Fets els escrits d'acusació i de defensa, la causa passa a un altre jutjat que és on se celebrarà el judici oral per dictar sentència. El judici oral se celebra en el jutjat que correspongui depenent del tipus de delicte que es jutgi:

- Al jutjat penal: en delictes que puguin ser penats amb presó fins a 5 anys.
- A l'Audiència Provincial: en delictes que puguin ser penats amb presó de 5 a 9 anys.

Les acusades han de comparèixer a la celebració del judici oral acompanyades de l'advocada i de la procuradora que hagin nomenat. I si no en tenen, d'ofici.

Si no som part acusatòria en el procés, només podem **assistir al judici com a públic**⁴⁴.

Però si som acusació particular, la nostra advocada tindrà **ús de la paraula en el judici oral** per tal de mostrar al jutge quins són els nostres⁴⁵ arguments per reclamar una sentència condemnatòria.

4.1.6 Sentència

La sentència pot ser condemnatòria o absolutòria:

- **Condemnatòria:** En la sentència no es podrà condemnar a l'acusada per una pena major que la que s'hagi sol·licitat qualsevol de les acusacions, ni condemnar-se per un delicte diferent del que s'hagi jutjat. Si ho hem demanat en la part acusatòria, també poden condemnar a la condemnada a pagar-nos les costes judicial .

44 De tota manera és important visualitzar l'impacte social del cas amb una bona representació en el públic de la sala on es faci el judici.

45 En aquest cas és especialment important que tinguem una nodrida presència entre el públic i que puguem convocar-hi mitjans de comunicació per ressaltar l'impacte social del cas jutjat.

- **Absolutòria:** En el cas que l'òrgan judicial dicti sentència absolutòria, la persona acusada queda lliure de càrrecs i s'aixequen les mesures cautelars. Ens poden condemnar a pagar les costes de la part demandada. No es podrà jutjar a la mateixa persona dues vegades per a la mateixa qüestió. Una altra cosa és que ens plantejem recórrer a una instància superior per considerar que hi ha alguna part del judici que no s'ha realitzat adequadament.

4.2 Utilització via contenciosa administrativa

4.2.1 Terminis

4.2.2 Recurs de reposició

És potestatiu, el podem presentar, o no.

El termini d'interposició d'aquest recurs és d'un mes comptat a partir de l'endemà de la notificació de l'acte objecte de recurs o del dia següent a aquell en què es produeixin els efectes del silenci administratiu.

El presentem a la mateixa administració que ha pres l'acord que pretenem recórrer. Habitualment no esmenen els propis actes. Però si que poden justificar més la seva decisió, donant-nos més elements de cara el contenciós administratiu.

No podem presentar el contenciós administratiu fins que l'administració a qui li hem presentat el recurs no l'hagi resolt de manera expressa, o fins que es pugui considerar desestimat per silenci administratiu.

El termini màxim de l'administració per notificar la resolució és d'un mes comptat des de l'endemà del dia de presentació del recurs. Transcorregut aquest termini màxim sense que s'hagi notificat resolució expressa, la persona interessada pot considerar desestimat el recurs per silenci administratiu.

4.2.3 Inici procediment

Podem interposar directament el contenciós sense haver presentat el recurs de reposició. Si l'hem presentat, hem d'esperar que finalitzi el termini de resolució o el silenci administratiu per poder interposar el contenciós administratiu.

Un dels elements més interessants d'iniciar un contenciós administratiu és que podem accedir a tot l'expedient administratiu. Fins ara (abans llei transparència) a un expedient només s'hi podia accedir si estava conclòs. Necessitem reservar temps i recursos per estudiar l'expedient administratiu. Molt probablement accedirem a informació que ni ens imaginàvem i ens donarà més elements a favor nostre en la causa que estiguem.

La única limitació alhora de difondre informació de l'expedient són les dades personals que hem de protegir.

A l'hora de presentar el recurs, s'ha de fixar la quantia del recurs, la taxa judicial es fixa en funció de la quantia del recurs. La normativa diu:

Para fijar el valor económico de la pretensión se tendrán en cuenta las normas de la legislación procesal civil, con las especialidades siguientes:

a) Cuando el demandante solicite solamente la anulación del acto, se atenderá al contenido económico del mismo, para lo cual se tendrá en cuenta el débito principal, pero no los recargos, las costas ni cualquier otra clase de responsabilidad, salvo que cualquiera de éstos fuera de importe superior a aquél.

b) Cuando el demandante solicite, además de la anulación, el reconocimiento de una situación jurídica individualizada, o cuando solicite el cumplimiento de una obligación administrativa, la cuantía vendrá determinada:

Primero. Por el valor económico total del objeto de la reclamación, si la Administración pública hubiere

denegado totalmente, en vía administrativa, las pretensiones del demandante.

Segundo. Por la diferencia de la cuantía entre el objeto de la reclamación y el del acto que motivó el recurso, si la Administración hubiera reconocido parcialmente, en vía administrativa, las pretensiones del demandante.

2. Se reputarán de cuantía indeterminada los recursos dirigidos a impugnar directamente las disposiciones generales, incluidos los instrumentos normativos de planeamiento urbanístico, los que se refieran a los funcionarios públicos cuando no versen sobre derechos o sanciones susceptibles de valoración económica, así como aquéllos en los que junto a pretensiones evaluables económicamente se acumulen otras no susceptibles de tal valoración.

4.2.4 Tipus de procediment

Existixen dos procediments en funció de l'import de la demanda.

El **procediment abreujat** s'utilitza per aquells casos on la demanda és inferior als 30.000€ o hi ha una demanda relacionada amb qüestions d'estrangeria o asil polític, o de dopatge esportiu. Es fa directament a través de la demanda, de la manera que en la mateixa vista, que en aquest cas sempre és obligatòria, es dóna resposta a la demanda, es proposen les proves, es fa la fase de conclusions i fins i tot es pot dictar sentència. En aquests casos l'administració sols està obligada a portar l'expedient 15 dies abans de la celebració de la vista.

El **procediment ordinari** s'utilitza per aquells casos on la demanda supera els 30.000€ i no hi ha una demanda relacionada amb qüestions d'estrangeria o asil polític, o de dopatge esportiu. En el procediment ordinari hi ha tres fases:

1. Diligències preliminars: Són potestatives de l'administració que vulgui posar un contenciós a una altra administració o a si mateixa per canviar un acord pres anteriorment.
 - **Declaració de lesivitat**: Quan la pròpia administració autora d'un acte pretengui anular un acte anteriorment aprovat. Ha de posar una demanda al Contenciós Administratiu i prèviament haurà de declarar lesiu aquell acord per l'interès públic.
 - **Requeriment previ potestatiu**: Quan és una administració qui vulgui interposar un recurs contenciós-administratiu contra una altra, podrà requerir prèviament perquè es derogui la disposició, anul·li o revoqui l'acte, faci cessar o modifiqui l'actuació material o inici l'activitat a la que està obligada. Si al cap d'un mes el requeriment no s'ha contestat, es considerarà refusat.
2. Interposició del recurs: Els passos per la interposició del recurs són els següents:
 - **Escrit d'interposició**: Es demana a l'òrgan jurisdiccional que es tingui per interposat el recurs.
 - **Publicació butlletí**: Es publica, habitualment al DOGC, la interposició del recurs perquè sigui públic.
 - **Reclamació expedient**: L'òrgan jurisdiccional reclama l'expedient en un termini improrrogable de 20 dies hàbils.
 - **Citació interessades**: El jutjat citarà les interessades en el termini de nou dies.
 - **Estimació admissió**: A partir de l'escrit, la documentació rebuda i les compareixences, el jutjat ha d'estimar l'admissió a tràmit del recurs.

A partir d'aquí el recurs es pot inadmetre o admetre i iniciar la tramitació.

3. **Tramitació:** si ha estat admès hi ha un termini de 20 dies per iniciar la formulació de la demanda i continuar la tramitació del procés:
- **Formulació demanda:** Termini de 20 dies per presentar-la i 10 per esmenar-la. En la demanda s'hi ha de contenir fets, fonaments de dret i pretensions.
 - **Expedient i citació:** Es lliura l'expedient administratiu a la part demandada, se la dóna per citada. En 9 dies hàbils existeix l'obligació de citar a tots els interessats al jutjat, perquè formulin la contestació de la demanda en 20 dies. Durant els 5 primers podran recusar la competència del jutge o fer al·legacions processals.
 - **Contestació demanda:** La part demandada disposa de 20 dies hàbils per contestar la demanda. En la seva contestació també ha de contenir fets, fonaments de dret i pretensions.
 - **Sol·licitud de proves:** Hi ha la possibilitat que es facin proves, vista o es demanin conclusions, tot i que l'actor (demandant) té la potestat de demanar que es sentenciï sense practicar-les. Les proves poden ser proposades per les parts i admeses per l'òrgan jurisdiccional o acordades d'ofici pel mateix jutjat o tribunal. El termini per proposar-les és de 15 dies, i el de la pràctica de les escaients és de 30 dies. Aquesta part, no s'obre si hi ha disconformitat en els fets adduïts per les parts i el seu aclariment.
 - **Celebració de la vista:** Les parts poden haver sol·licitat en els seus escrits de demanda la celebració d'una vista (audiència) o la demanda de presentació de conclusions escrites per acabar de delimitar les seves pretensions. Si les parts no ho han sol·licitat també pot ser acordada d'ofici pel mateix òrgan jurisdiccional.

4.2.5 Acabament del procediment

El procediment es pot acabar de les següents maneres:

- **Sentència d'inadmissibilitat:** Només té efectes entre les parts. Quan s'ha interposat davant un tribunal que manqui de jurisdicció. Quan hagi estat interposat per una persona incapaç, indegudament representada o no legitimada. Quan tingui per objecte actes no susceptibles d'impugnació. Quan recaigui sobre una cosa jutjada o existeixi litispendència. Quan s'hagi presentat l'escrit inicial del recurs fora de termini. Podem presentar un recurs a una instància superior.
- **Sentència d'estimació:** Té efectes sobre la totalitat d'interessades. Anul·larà totalment o parcialment l'acte, o disposarà que cessi o es modifiqui l'actuació impugnada. L'òrgan jurisdiccional no podrà determinar de quina forma queda escrita la disposició general. Suposarà el reconeixement i restabliment d'una situació jurídica individualitzada. Suposarà el rescabament de danys.
- **Desistiment:** Abandó per la part demandant. No obliga a pagar costes a l'administració demandada.
- **Aplanament:** L'administració demandada accepta la pretensió de la demandant. En el cas de la Generalitat de Catalunya, només tenen autorització per fer-ho el president o el conseller afectat. No es dóna mai.
- **Reconeixement:** L'administració reconeix totalment en via administrativa les pretensions del demandat estimant un altre recurs administratiu presentat. No es dóna mai.

4.2.6 Execució sentència

L'administració disposa d'un termini de dos mesos per complir la sentència voluntàriament. Si passats dos

mesos no l'ha executat, s'obre la via executiva.

En el cas que l'administració no hagi complert la sentència, és la part demandant qui l'ha de sol·licitar. En la via executiva s'imposa una multa diària a l'administració fins que no executi la sentència. També podem demanar l'execució de la sentència si l'administració i un tercer arriben a un acord per no aplicar-la, com ara aturar l'enderroc d'una construcció il·legal. Amb la demanda d'execució s'ha de tirar endavant igualment!

En el cas de les autoritats que ometessin el deure d'executar la sentència, estarien incorrent en un delicte de desobediència.

4.2.7 Recurs d'apel·lació

L'apel·lació és un recurs processal a través del qual se cerca que un tribunal superior esmeni conforme a Dret la resolució de l'inferior. Dins de l'ordre jurisdiccional existeixen diferents instàncies ordenades de forma jeràrquica. Això significa que la decisió d'un òrgan jurisdiccional pot ser revisada per un de superior. Quan un jutge o tribunal emet una resolució judicial, és possible que alguna de les parts implicades no estigui d'acord amb la decisió. En aquest cas, habitualment, la part pot fer ús de l'apel·lació, a través de la qual es recorre a un òrgan jurisdiccional superior perquè revisi l'acte judicial o la sentència i, si estima que té defectes, la corregeixi en conseqüència.

L'equivalent a l'ordre administratiu sol denominar-se recurs d'alçada, que és la forma en què se sol·licita al funcionari superior que revisi la decisió d'un subordinat i que es contraposi al recurs de reposició o reconsideració, que es dirigeixi al mateix funcionari que dictà la resolució.

Quan una sentència jurisdiccional no admet cap recurs, o ha finalitzat el termini de lliurament per a presentar-los-hi, es denomina **sentència ferma**.

4.2.8 Recurs de cassació

El recurs de cassació és un recurs extraordinari que té per objecte anul·lar una sentència judicial que conté una incorrecta interpretació o aplicació de la llei o que ha estat dictada en un procediment que no ha complert les solemnitats legals. Es planteja, habitualment al Tribunal Suprem.